XXXII. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. OKTÓBER 21.

Ludas Matyi

MÚZEUMI HÓNAP

— No, fiam, leruccantatok megnézni az örer[illegible]ék ska[illegible]?

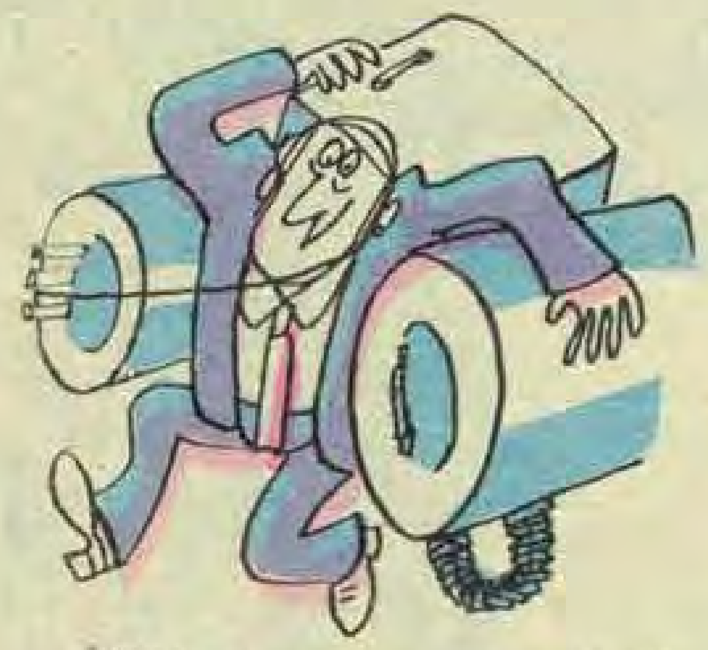
Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

NINCS TÖBBÉ HIÁNYCIKK!

Villanybojlert szerettem volna vásárolni. Heteken keresztül jártam az üzleteket, áruházakat. Eredményről nem számolhatok be, a részletekkel nem untatom a kedves olvasót. Tudom, csak legyintenének: Az semmi! Hát amikor én fürdőkádat, cipőfűzőt, T dugót...

Álljon meg a menet! Ez a hiánycikk-ügy ugyanis a múlté — *lesz*, ha megfogadják a javaslatomat.

Az ötlet az enyém, de aki sugallta, az ő volt, a Keravill szegény eladója.

— Most mindenkinek bojler kellene — mondá ez a szegény eladó —, azért könyörögnek, azért kínálnak fűt-fát, meg miegyebeket. Fél évvel ezelőtt automata mosógépet hajkurásztak a kedves vevők ugyanígy. Most ott van a kirakatban, veszik is, meg nem is. Hát még frizsider! Tetszik emlékezni, amikor még hiánycikk volt? Most leszállított áron adjuk, OTP-re adjuk, csak vigyék. Mi ebből a tanulság? Akkor kell venni az árut, amikor van, nem pedig akkor, amikor nincs.

Hát igen, kérem, erről van szó. Ilyen egyszerű az egész: akkor kell venni az árut, amikor van.

Én meg is fogadtam a kedves eladó kartárs tanácsát, és elhatároztam, hogy vásárolok egy frizsidert (mert most van), pedig a Lehel 70-esem még jól működik hogy el ne kiabáljam!), és egy automata mosógépet (mert most van), bár soha nem lesz rá szükségünk, vagy talán mégis..., és egy motorkerékpárt (mert most van). Igaz, több, mint fél évszázadot megértem, és sohse motoroztam, de hátha... valamint néhány tucat külföldi pipadohányt (mert most van), bár életemben még egy cigarettát sem szívtam el, de ki tudja... és harmadik gimnazista történelemkönyvet is veszek, mert láttam kiírva, hogy „érkezett", és ki tudja, hogy tizenhárom év múlva, amikor az unokámnak kell, lehet-e majd kapni...

Azután, ha szükségem lesz erre, vagy arra, nem kell majd hajkurásznom az üzletekben, csak előveszem a raktáramból a portékát.

Ilyen egyszerű az egész! Csak előbb kérek az OTP-től száz-kétszázezer forint személyi kölcsönt, és bérelek egy raktárhelyiséget.

Stop! Most döbbentem rá, hogy mindenkinek mégsem adhatnak száz, kétszázezret, meg raktárhelyiséget (bár az új lakásokat már igazán építhetnék raktárhelyiségekkel).

Javasolom tehát, hogy létesítsenek egy állami intézményt, amely megvásárolja az árukat akkor, amikor kaphatók, és egy nagy-nagy raktárban tárolja azokat.

Legyen ennek az intézménynek a neve — mondjuk — Nagykereskedelmi Vállalat.

S. L.

TÖBB BUSZT KÉR A LAKÓTELEP

1971-ben költöztünk a József Attila lakótelepre: akkoriban a 81-es busszal húsz perc alatt beértünk a Madách térre. Ma, noha van már 181-es gyorsjárat is, egy órával előbb kell elindulnunk, ha pontosan akarunk beérni a városba. Az indokolt, hogy a metróépítés miatt állandóan terelőutakon járnak a buszok, de az nem, hogy csak 10—15 percenként indítják őket. Kérjük a BKV-t, járassa kissé sűrűbben a 81 és a 181-es számú autóbuszokat.

Diósapatonyi Márta
1098 Bp., Eperserdő u. 34/I.

A Ludas Matyi 1977-es Évkönyvének hátsó borítóján a Fővárosi Cipőbolt telefonszáma helyesen: 120-223.

CSUKNI KÉK...

Hogy ne legyen unalmas az életünk, mindig kitalálnak valamit.

A légtisztító Influ-spray korábbi menetes zárókupakját például sikerült olyan műanyagsapkával helyettesíteni, amely egyben a türelemjáték szerepét is betölti, mivel a szórótestről mindannyiszor leveti magát, billeg, himbálózik, dülöng. Mindent tud, ugrik is, csak azt nem, amit kellene: légmentesen zárni, hogy megakadályozza a meglehetősen drága permet párolgását.

Csukni kék a gyorsan illó körömlakk-lemosó üvegét is a használat után. De mert az aceton az eredeti töltéskor is gyorsan párolog, ezért a morzsolódó parafadugót a gyártó vörös viasznak álcázott betonnal szigeteli. Ennek eltávolítása során az ujjbegyre, körmökre olyan vörös foltok rakódnak le, amelyet viszont csak a szinte hozzáférhetetlen aceton képes eltávolítani.

A szigetelőanyaggal együtt a dugó megsemmisül, de sebaj, mert addigra annyi acetonnal lemosandó folt maradt a felhasználó kezén, hogy kénytelen az üveg egész tartalmát felhasználni. Ki hitte volna, hogy ilyen trükkel is lehet egy termék forgalmát növelni?

—gnes

MINŐSÉGI KIFOGÁS

— Felháborító, hogy ezek a drága külföldi gépek milyen gyorsan rozsdásodnak!

LASSÚ MUNKÁHOZ IDŐ KELL

A FŐFOTÓ 10. számú boltjába adtam be színes filmemet előhívásra, 9 napos elkészítési határidőre vállalták. Érdeklődésemre — a tizedik napon — közölték, hogy a határidő kilenc *munka*nap, szombat és vasárnap nélkül. A 12., a 13. és a 14. napon azzal biztattak: felhívják a labort, majd ha elmentem. Ezután megkértem: hívják fel előttem. A telefon túlsó felén ekkor közölték, hogy kész filmről „utánrendelés" 25 munkanap alatt készül el. Azóta ama bizonyos huszonötödik munkanapon is rég túl vagyunk már, de még mindig nem kaptam meg a képeimet. Lehet, hogy megtetszettem valamelyik laboránsnak és a képemet eltette emlékbe? Megtisztelő lenne, mégis, a Ludas hasábjain kérem, legalább egyet küldjön el ezekből a színes esküvői fotókból, hogy — az unokáimnak megmutahassam...

Freyné, B. Ildikó
1141 Bp., Csernyus u. 26/b.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi szeptember 2-i számában megjelent Hontom-bontom című cikkel kapcsolatban értesítjük a szerkesztőséget, hogy a IX. Balázs Béla u. 29. ház körüli bontási munka azóta elkészült. A telket az utcától kerítés választja el, a lakók új betonjárdán közlekedhetnek. A környékbeliek által odahordott szemetet is elszállíttattuk. Bíráló soraikkal lényegileg egyetértünk, a bontás túlságosan sokáig tartott.

Balázs István
műszaki igazgatóh.
IX. ker. Ingatlankezelő Vállalat

VESZÉLYES KERÉKPÁROZÁS

Mélységesen egyetértek (p.) glosszájával, amely *Ne a járdán!* címmel jelent meg. A kisgyerekek biciklizése a pesti járdán egyre veszélyesebbé válik. Mi lenne a megoldás? Az illetékes szervek általában nem nagyon törődnek avval, hogy a gyermekek számára megfelelő helyet biztosítsanak a kerékpározáshoz. Tanácstagi beszámolón javasoltam, hogy a XI. kerületi Goldmann György téren (a 4-es villamos hurokvágánya alatti részen) parkosított, labdajátékokhoz szabadon hagyott, de erre a célra nemigen használt területén létesítsenek egy biciklipályát gyerekeknek. Javaslatomra választ sem kaptam, azóta viszont észrevettem, hogy a szóbanforgó közterületen teniszpályát létesít egy „ismeretlen tettes". Kinek vajon? Az egyetemi diákság számára aligha, hiszen nekik nemrég készült el példás gyorsasággal a Bogdánffy úti, egészen közel levő sporttelep, teniszpályákkal együtt. Jó sport a tenisz, de ha arra gondolunk, hogy azon a területen, ahol egyszerre legfeljebb négyen játszhatnak, a mellette levő térség igénybevételével hány kisgyermek kerékpározhatna önmaga és mások veszélyeztetése nélkül, akkor azt hiszem, helyesebb lett volna ezt a területet az általam javasolt célra hasznosítani.

Dr. Fehér Klára
1111 Budapest,
Egry József u. 15.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Lakodalom után az ifjú férj megkérdi a menyecskét:
— Hány fiút szerettél már előttem?
A lány hosszú ideig nem válaszol. A fiú megkérdi:
— Csak nem haragszol?
— Dehogy, csak számolok — válaszol az asszonyka.

•

Egy taxisofőr a kocsijában egy jócskán becsípett utast szállít, s a visszapillantó tükörben látja, hogy a férfi javában vetkőzik, már csak az alsónadrág van rajta.
— Uram — fordul hátra —, tévedni tetszik, ez nem szálloda!
— Ezt előbb is mondhatta volna — méltatlankodik az illető —, hiszen a cipőmet meg az ajtón kívül hagytam!

VESZÉLYES ÚTSZAKASZ

Nyájas őszi reggel, a szívem könnyű, akár egy luftballon. Vidor lélekkel lépek ki a napfényre, hogy dolgaim után siessek. Elébem áll egy hatalmas termetű fiatalember. Rózsaszín tányérsapkával és vonzó mosollyal.

— Bocsánatot kérek, ön Hollanda Emánuel?

— Én vagyok és senki más — rikkantom. — Sosem rejtettem véka alá, most sem tagadom.

— Nagyszerű — bólint a vonzó mosolyú. — Akkor hozzá is láthatunk.

Lekever két hatalmas pofont, aztán hátracsavarja a karomat és egy stopperóra segítségével megméri a pulzusomat.

— Percenként százhuszonnyolc — mondja elégedetten. — Kezdetnek nem is rossz. Uraságod peldamutatóan reagál. Kérem, szíveskedjék az átvételt igazolni. Írja alá a pontozott vonalra.

— Nem írok alá semmit! — orditom. — A legnagyobb disznóság!

— Kérem, nekem beléggel kell alátámasztanom, hogy a munkát elvégeztem. Ne tessék arra kényszeríteni, hogy túlórában pofozkodjam.

Aláírom. A vonzó fiatalember sapkáján ez áll: „Sokk-szolgálat". Egy szót se értek az egészből.

Másnap megyek a mellékutcán. Az egyik kapualjból hirtelen kihátrál egy rózsaszín Volga. Százkilométeres tempóban. Őrületes reflexszel épphogy fel tudok pattanni a hátsó lökhárítójára. Egy hátrabukfenccel átgördülök a tetején, s a túloldali sárhányójára lecsorogva egy darabig igen csendesen viselkedem.

Ahogy magamhoz térek a vonzó mosolyú guggol mellettem. A pulzusomat fogja.

— Gratulálok — mondja. — Ma már száznegyvenkettő. Napról napra jobb és jobb. Szíveskedjék aláírni a pontozott vonalra.

Aláírom. A rózsaszín Volga oldalán ez áll: „Sokk-szolgálat". Egy szót se értek az egészből.

Másnap lelépek a járdáról. Egyszerre eltűnik a flaszter egy darabja a lábam alól. A farkasverem mélyén ott kucorog a hatalmas termetű és már fogja is a pulzusomat.

— Százhatvanhárom. Uraságod fejlődése valósággal ugrásszerű. Méltóztassék aláírni a...

— Egy betűt se addig — ordítom —, amíg meg nem magyarázza, mit jelent ez a példátlan szemtelenség.

A hatalmas termetű sértődött képet vág. Kettős fedezékbe vonulok, mert ez olyan, hogy rögtön pofoz.

— A „Sokk-szolgálat" — mondja — reális igényeket elégít ki. Ügyfeleinket naponta időzített megrázkódtatásokkal zökkentjük ki a vegetatív idegrendszer halálos monotóniájából, ami civilizációs átok. A kezelés során a páciens szívverése is tartósan a nyugalmi szint fölé emelkedik, ami a keringési szervek üdvös regenerálódására vezet. És ezért még csak felárat se számítunk

— Jó, jó — mondom — De miért engem szemeltek ki kísérleti nyúlnak?

— Szó sincs nyúlságról — csodálkozik a vonzó mosolyú. — Mi csakis rendelésre szállítunk. Uraságod számára ezt a terápiát hónapokkal ezelőtt előjegyeztették.

— Megőrülök — kiáltom. — Kicsoda?

Előveszi a megrendelőkönyvet, lapozgat.

— Itt van — mondja. — Bizonyos Homola Albyn.

Homola Albyn... Homola Albyn keresztnevét egyszer véletlenül i-vel írtam le egy kimutatásban és azóta elkeseredetten utál.

— Hát kérem. Ezennel megrendelek egy szuper-sokk-kúrát Homola Albyn sérelmére. Legyen benne...

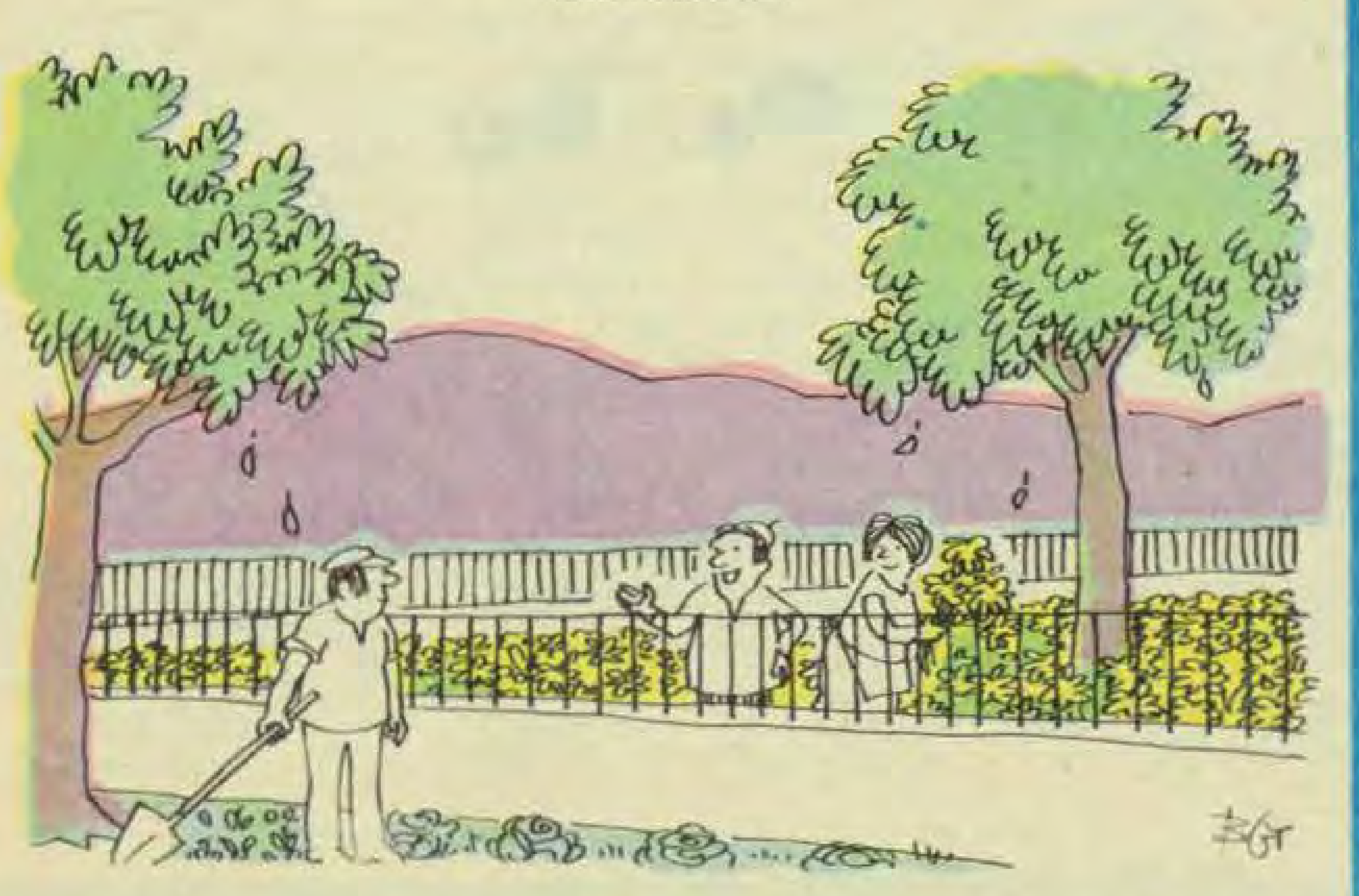
— Tessék csak ránk bízni — mosolyog a hatalmas termetű. — Vérfagyasztó dolgokra vagyunk képesek a fogyasztók szolgálatában.

Megbékélt lélekkel távozom. A Karát-bolt kirakat előtt megfagy a vérem. Gusztustalan kis karperec van a kirakatban. Kettőszáznyolvanöt-ezerért. Önkéntelenül a pulzusomhoz nyúlok. Százkilencvenhatot ver percenként.

Minek ide „Sokk-szolgálat"?

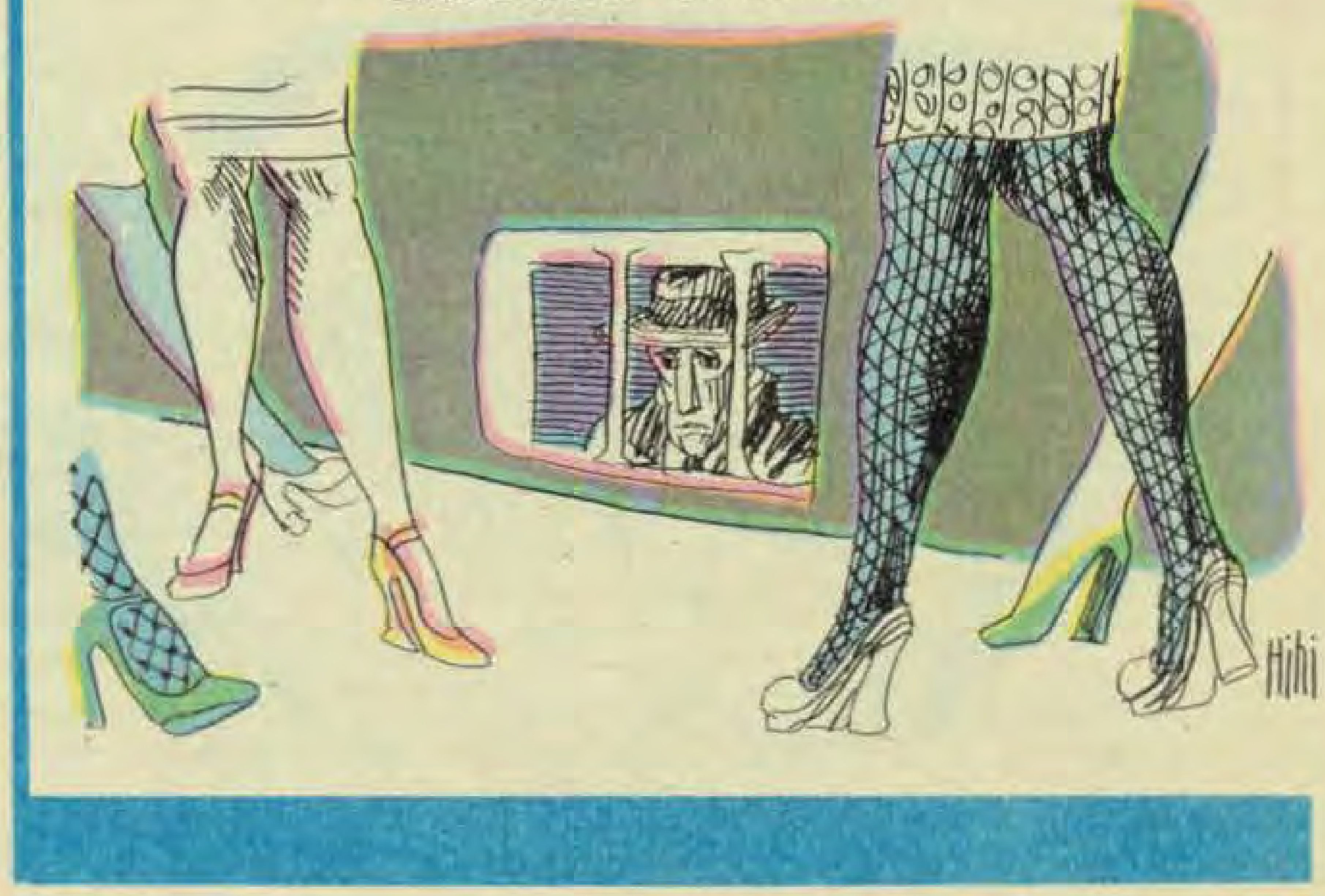
Peterdi Pál

KERTBARÁTOK

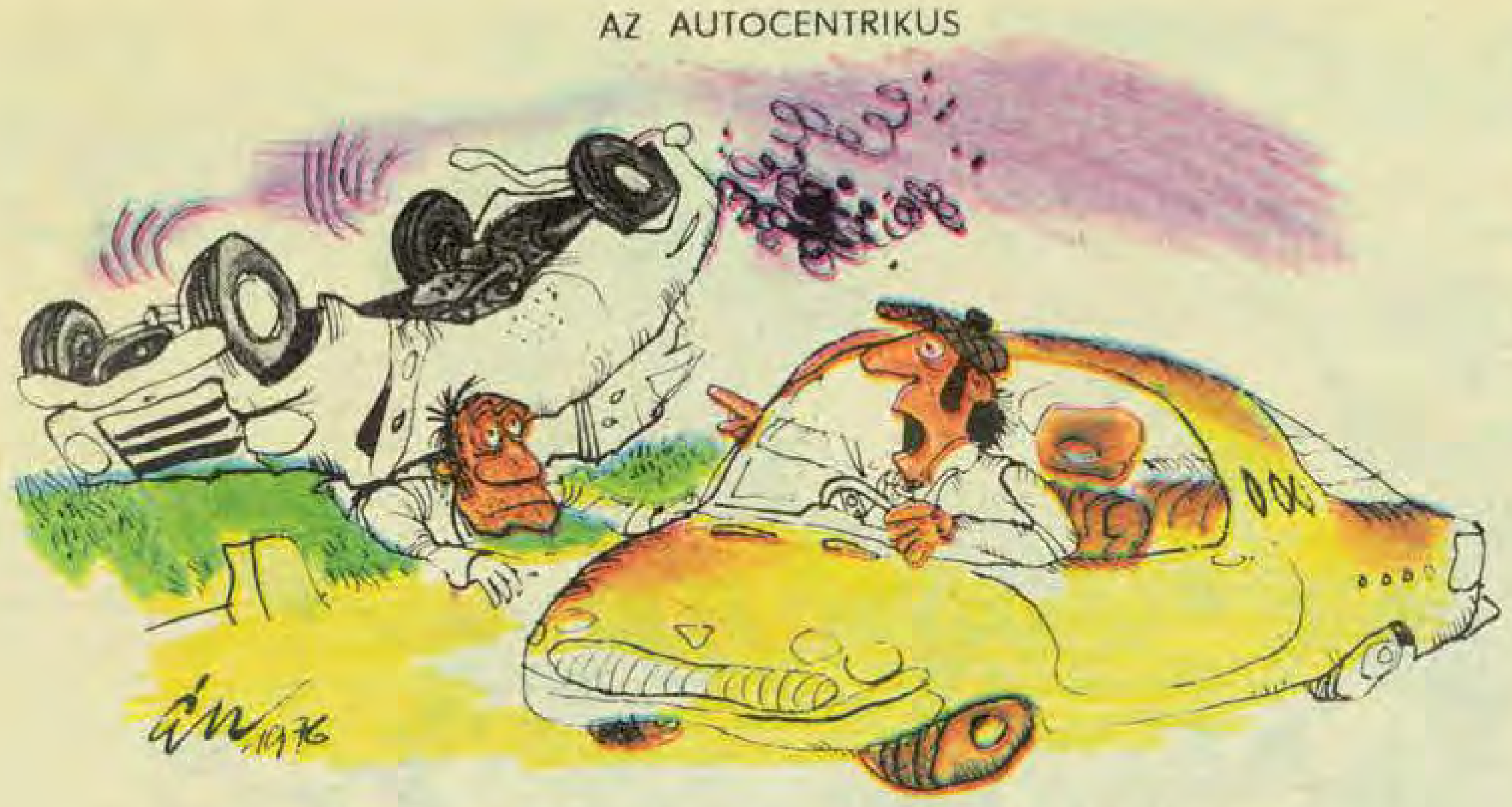

– Sokat gondolkoztunk, mi fizet jobban: a zöldség, vagy a krizantém?

SZABADNAPOS CIA-ÜGYNÖK

AZ AUTOCENTRIKUS

– Mondja meg őszintén, mikor volt utoljára alvázmosáson?

– Látod, Robi, ezt te sohasem tennéd meg értem!

Levélváltás az áruházi tolvajokról

Kedves Szerkesztő úr!

A Hétfői Hírekben olvastam, hogy a Skála áruházban fél év alatt 173 áruházi tolvajt lepleztek le, köztük 15 profi bűnözőt. Bizonyára a profik csoportjába kell sorolni azt a házaspárt is, amely egymást támogatva lopott. A nő a pultok között járt-kelt, s amikor a lopott holmikkal megtöltötte a kosarat, a közelében várakozó férjéhez sietett. A férj a magával hozott bőröndjébe átpakolta az árut, az asszony pedig többször fordult: a kosarában ugyanis nem fért el egyszerre két elektromos kávédaráló, két bőrkabát, több pulóver és ing. A rendész figyelt és közbelépett: a tolvaj házaspár még a helyszínen beismerte, hogy 35 áruházi lopást követett el. Nem hiszem, hogy nagy lelki megrázkódtatást érezne a tettenért profi, de arra igazán kíváncsi vagyok, hogy mit érezhet ilyenkor az a tolvaj, aki nem profi?

Kedves Olvasónk!

Ha áruházi tolvaj lennék, bizonyára ki tudnám elégíteni a kíváncsiságát, de nem vagyok az, sem dr. Ranschburg, aki a világon mindent meg tud magyarázni. Még én is hiszek neki, pedig eléggé kételkedő lelki alkattal áldott meg a sors. Arra azonban teljes pontossággal válaszolni tudok: mit érez az áruházi vásárló, amikor a pultok között jár-kel, karján a vásárlókosár, válogat és tudja, hogy figyelik? Mint gyakorló áruházi vásárló közölhetem önnel: nem érez semmit, sem azt, hogy gyanúsítják, sem azt, hogy jó lenne ezt vagy azt az árut ellopni, finoman szólva, áruval együtt fizetés nélkül távozni az áruházból.

A becsületes vásárló ugyanis tudja, hogy a rendészek és az eladók nem őt akarják lefülelni, hanem a tolvajokat, azok féljenek, és jó is ha félnek. A becsületes vásárló éppen azt érzi sérelmesnek, ha az eladók *nem* figyelik őt, hiába ténfereg kosárral a karján ide-oda a pultok előtt tanácstalanul, és nem kérdezik meg: mit szeretne vásárolni, „mit óhajt a kedves vevő"? Sőt, ha például a vásárló más méretű ruházati cikket kér, mint amilyent a pulton talált, a közömbös eladó tömör egyszerűséggel többnyire azt feleli: „Nincsen". Tőle alig néhány méterrel arrébb, ugyanennek a pultnak a másik végén, egy *nem* közömbös eladó ugyanarra a kérdésre így felel: „Egy pillanat türelmet, megnézem a raktárban", és kisvártatva visszatér a kívánt méretű árucikkel.

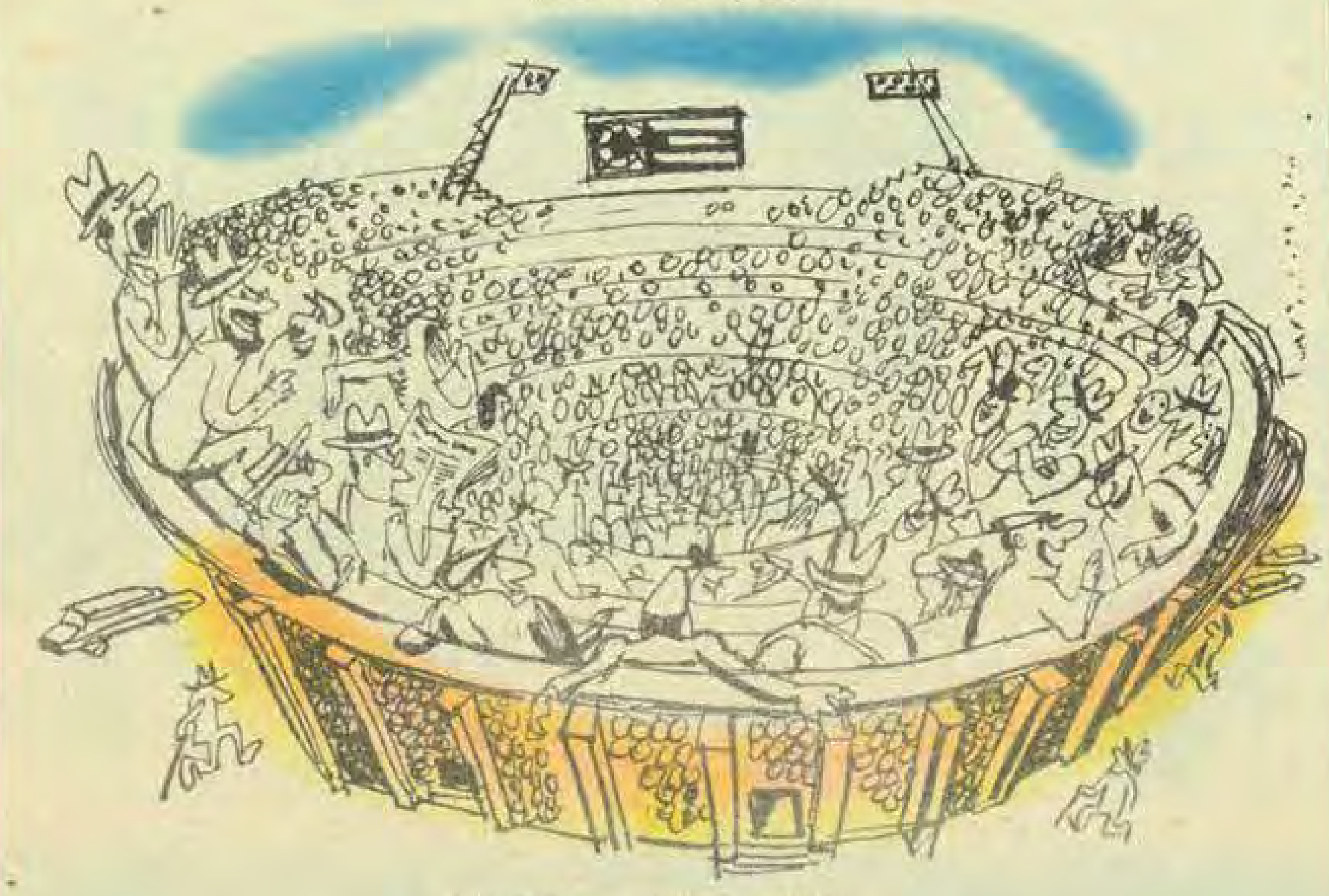
De nehogy azt tessék hinni, hogy csak az eladó lehet közömbös. Nem különb a vásárló sem. Erről szól az ön által idézett cikknek egy mondata, ami nyilván az áruházi véleményt tükrözi: „*A vásárlók közömbösségére vall: eddig csupán öten szóltak az eladóknak, hogy lopott valaki.*" Meg kell hagyni: megszívlelésre érdemes fogalmazás. Ám a vásárló vásárolni akar az áruházban és nem rendészkedni! De tegyük fel, észrevett valamit, „látta", hogy egy vevőtársa a ruhája alá rejtett valamit a pultról, azonban tévedett, ilyesmiről, különösen a közelmúltban, már jónéhányszor hallottunk. Az üzletvezető irodájában átkutatott és ártatlanul gyanúsított ember szégyenkezve és fülig piros arccal menekül ki ilyenkor az üzletből. Esetleg ugyanazon vásárlók közé, akik szemtanúi voltak annak, hogy az üzletvezető irodájába kísérik. A társadalmi tulajdont mindenkinek kötelessége védeni, de én mégsem tartom kevésnek, hogy „csupán öten szóltak az eladóknak" a vevők közül, a 173 esetből. Jó az, ha nem mindenki gyanús, hiszen még a hivatásos rendész sem lehet mindig bizonyos a dolgában. Erre vall a 35 áruházi lopást elkövetett bőröndös-kosaras tolvaj házaspár esete.

Ha ugyanis a házaspár csak a 35. lopási kísérletnél bukott le, akkor nem kétséges, hogy 34 esetben zavartalanul lophatott. Nem is merek arra gondolni, hogy milyen összegre rúgna, hogyha egy-egy áruházi tolvaj nem 34, hanem csak személyenként 20 esetben sikeresen dézsmálná meg a népgazdaság vagyonát.

Mindenképpen örvendetes, hogy 173 áruházi tolvajt lelepleztek. Ennél már csak az lenne örvendetesebb, ha arról is hallanánk, hogy mennyien vannak és mekkora kárt okoznak azok az áruházi tolvajok, akiket eddig még se a rendészeknek, se az eladóknak, se a vevőknek nem sikerült leleplezniük.

Földes György

IZGALMAK ELLEN

Nézőtér – pálya nélkül

– Ha elfogadnál hálapénzt a koponyaműtéteidért, akkor már rég nem ilyen ócska barlangban laknánk.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Eddig is folyton az utcát bontották. Mi lesz, ha ezt megtudják?

– Elhoztam a dolgozatfüzetemet. Minden lapja garantáltan másolat.

Bútorból pozdorja . . .

HA ÉN NAPHAL VOLNÉK...

Itt az ősz, visszavonhatatlanul: Szeged alatt, a Tisza holtágaiban szüretelik a halat.

Az atkai holtág — hét kilométeres óriáskifli — évtizedekig élte a maga sivár, eseménytelen életét. De mostanában megváltozott, mozgásnak indult itt minden. Tavaszidőn megjelennek a Tisza Halászati Tsz emberei, s „bevetik" a medret. Nyárra aztán élet zengi be a morotvát, akkora a nyüzsgés, kavargás, mint egy hatalmas hippodromban.

Jön először is az istállómester, az amur, tisztára söpri a porondot: lelegeli a sást, a nádat, a kákát. Aztán jönnek, sorra jönnek, látványos vagy kevésbé mutatványos produkcióikkal a pontyok, keszegek, kecsegék. Angolnák siklanak tüneményes ügyességgel, mint kecses gumiakrobaták. S mert a jó cirkuszból nem hiányozhatnak a „fenevadak" sem, porondra lépnek a vízi Kacor-királyok, a rettenthetetlen bajuszú harcsák is.

Időnként pedig megjelennek a talmi-aranyba öltözött naphalak. Olyanok ők, mint azok a bájos ifjú hölgyek a valódi cirkuszban, akik a lélegzetelállító mutatványok csúcspontján széttárt karokkal kiáltják: „Voilà!" Nem produkálnak semmit, mégis övék a legnagyobb siker. Csak mert ők a legszebbek.

A vízicirkusz leglátványosabb attrakciója a busa-tánc. A nagy testű, kicsit esetlennek tűnő busák akkorát ugranak néha, mint a légtornászok. (Háló nélkül, persze. Hálóval már nem az igazi.) Szökellnek, fröcskölnek, hancúroznak: vízibohócok, mucsai delfinek, ennivalóak . . .

Erről jut eszembe: szemünkre hányják a táplálkozás szakemberei, hogy kevés halat eszünk. Külön megrónak bennünket azért, hogy nem esszük a

busát, a busa húsát. Idegenkedünk tőle, szokatlan még. Valahol már kitalálták, hogy előre csomagolva árulják a halszeleteket, a fehér busára ráírják, hogy ezüstponty, a pettyes busára, hogy márványponty. Így már veszik, kapkodják, mint a cukrot. Mint a pontyot.

Békát is teremnek a szegedi vizek, de tilalom van rájuk, csak annyit szabad kifogni belőlük, amennyi a kutatóintézeteknek kell. Tudományos célokra azonban csak a hímbéka alkalmas, ám a háló nem válogat, nőstényeket is kiemel velük együtt. Azok aztán mennek a vendéglátóiparba. Békáéknál még nem valósult meg az egyenjogúság: a férfi a tudománynak szentelheti az életét, az asszony csak a konyhának . . .

Ha eljön a szeptember-október, bezár a vízicirkusz, vége a komédiának! Fenékig merülnek a hálók, learatják a vizek termését. Télre megcsendesédik a holtág, alszik is egy hunyásnyit az új tavaszig, az új vetésig. Az élő ágban azonban egy percnyi pihenés, megállás nincsen.

Hogyan is él manapság a hal a vízben? Itt, Szeged körül, még viszonylag tűrhetően, a víz szennyezettsége még elviselhető. De amikor a szezon végén a Szolnoki Cukorgyár

„leürít" a Tiszába, Szeged alatt rémülten fúrják iszapba magukat a halak. És bár a civilizáció ártalmai nem törtek be nagyon az itteni vizekbe, azért a turkáló, a víz fenekén guberáló halak gyakran megszagosodnak, s ennek eredményeként kialakult egy új „kereszteződés": a *fecsege* — azaz a fenolos kecsege. És hogyan él a halász

a vízben? Egy szövetkezeti tagnak 40—50 mázsa halat kell kifognia. Nem könnyű feladat, mert a Tisza nem fenékig harcsa. A halász ezért állandóan osztozkodik, hadakozik a vizek legveszedelmesebb ragadozójával: a horgásszal.

Az angol—izlandi tőkehalháborúban aligha folyhatnak ádázabb viták, mint itt: meddig terjednek a halászok felségvizei, s meddig a horgászoké? Csongrád megye vizeinek 96 százalékán szabad a horgászás, csak 4 százalékán tilos. De még ezt is elirigyelték a halászoktól, az atkai holtág partjára is üdülőtelepet terveznek, horgászparadicsommal. A 85 szövetkezeti halász állandóan attól fél, hogy a nyolcezer horgász kirántja a talpa alól a vizet . . .

Állok a holtágban, egy ladik közepén, figyelem a Szabóék brigádját. A part menti sekélyesben éppen a zsákmányt rakják egy csónakba. A háló egyik szemébe ragadva aranyhalak szegény vidéki rokona: egy naphal vergődik. Egy halász megszánja, kiszabadítja, bedobja a vízbe.

Mesék nagy pillanata!

— Ilyenkor szokta megrázni magát a csodatevő aranyhalacska, s azt mondani: köszönöm, hogy megszabadítottál, jótett helyébe jót várj, hálából teljesítem három kívánságodat. Mit kívánnának, ha most, itt, velünk is megesne a csoda? — kérdezem a brigádtól.

Egy gondolatnyit váratnak csak a felelettel.

— Először: vonjanak be minden horgászengedélyt. Másodszor: törjenek össze minden pecabotot. Harmadszor: ne gyártsanak többé horgokat.

Hosszan nézek a naphal után: már eliszkolt messzire, örül, hogy megmentette a bőrét, esze ágában sincs halász-óhajokat teljesíteni.

— Ha én naphal volnék, én se tenném másként. Horgon akadni fel — vagy hálón? Édesmindegy. Vagyis inkább: keserűmindegy.

Radványi Barna

NYUGATI KALANDOZÁSOK

WIEN? BÉCS!

Azt akarom ezzel mondani, hogy lehet az osztrákoknak Wien, de nekünk csak Bécs, vagyis egy kicsit magyar-szagú. Ezt a jellegzetes szagot valóságosan is éreztem, méghozzá a híres Mariahilferstrassén. Mi ez a szag? A lángos szaga. Az egyik sarkon hibátlan magyarsággal láttam kiírva: Lángos. Alatta: 8 Schilling. Elég drága — honvágy ellen. Egy testes asszony is ezen a véleményen volt. Meglehetősen emelt hangon.

— Meg vagy őrülve? Bécsben akarsz lángost enni? — szidta a férjét, egy tétova bácsikát. — Szárszón ehetsz két forintért!

— Dehát ez bécsi lángos...

— Bécsi, bécsi! A te örökös Nyugat-imádatod! Majd eszel lángost Szárszón és kész!

PÁRIZS

Hiába, nagy nép vagyunk, még a Café de la Paix teraszára is jut belőlünk. Beülök egy pohár sörre s kit látok egy sör mellett, mint az egyik néhai osztálytársamat. Még 56-ban keveredett ki a szűkebb pesti házából. Elegáns, fölényes, tősgyökeres pesti lord. Felvisz a lakására, és mesél, mesél. Tudom, a fele se igaz, de a hazugság mindig érdekesebb, mint az igazság. Aztán egyszer csak megkérdezi:

— Tudsz snapszlizni?

— Hogyne.

— Nagyszerű! Egyetlen magyar barátom se tud. Játsszunk egy partit, jó? Anyámmal gyermekkorombban dióba játszottunk.

— De nincs dióm.

— Játsszunk cigarettába! Minden poén egy cigaretta!

Ragyogó képpel vett elő egy pakli kopott magyar kártyát, és izgatottan osztott. Én nyertem 7:6-ra, ádáz küzdelem után.

Másnap találkoztam még egy magyarral, egy másik kávéház teraszán, s elmondtam neki, kivel snapszliztam tegnap. Kiderült, hogy az iskolatársam jónevű hamiskártyás, s ki van tiltva az összes francia játékkaszinóból.

— Snapszli! Mama! Dió!... — csóválta a fejét az ismerősöm. — Vén, érzelmes csibész.

Nem mondtam meg, hogy úgy nyertem meg a partit, hogy megláttam, hogy az utolsó lap a makk felső.

TENGERPART

Persze, az ember hajlamos rá, hogy néha hümmögjön magában: hát igen, azért Nyugaton ez *így* van és nem *úgy*, itt ez *ilyen* és nem *olyan*. Engem főleg a szellemes ötletek vesznek le a lábamról.

Egyik délután poroszkálok le a partra, amikor látok valami furcsát a homokban, a kabinok mögött. Jobban megnézem, hát egy mondat van kirakva nadrágokból, pólókból, cipőkből:

C' EST ICI

Egy behajlított nadrág a nagy C betű, egy cipő pedig a C után következő írásjel, az apostrophe. Úgy fordítanám a szöveget, hogy *ezen a helyen*, vagy hogy *itt vagyunk*. Vagyis egy csapat srác megjelölte az utánuk jövőknek, hogy itt táboroztak le, de elmentek fürödni.

Micsoda szellemes ötlet! Ilyet csak franciák tudnak kitalálni!

De már elő is bukkant a társaság. Vagy öt fiú s egy lány. Tényleg fürödtek. Arra sündörögtem, s megkérdeztem a legközelebbi fiútól:

— Ki találta ki? — mutattam a nadrág-póló betűkre.

— Piroszká.

— Piroszká? — ismételtem.

— Én — emelkedett fel a homokból egy szőke lány. — Tetszik?

— Nem Piroska maga? — kérdeztem magyarul.

— Dehogynem!

Kiderült, hogy Piroska levelezett egy francia fiúval. Addig leveleztek, míg a fiú meghívta, aztán most csavarognak egyet Roger haverjaival.

— Igazán jó ötletnek tartja? — tért vissza Piroska a művére.

— Remek. Szellemes. Gratulálok.

Szóval azért nem minden *úgy* van Nyugaton, hanem *így*.

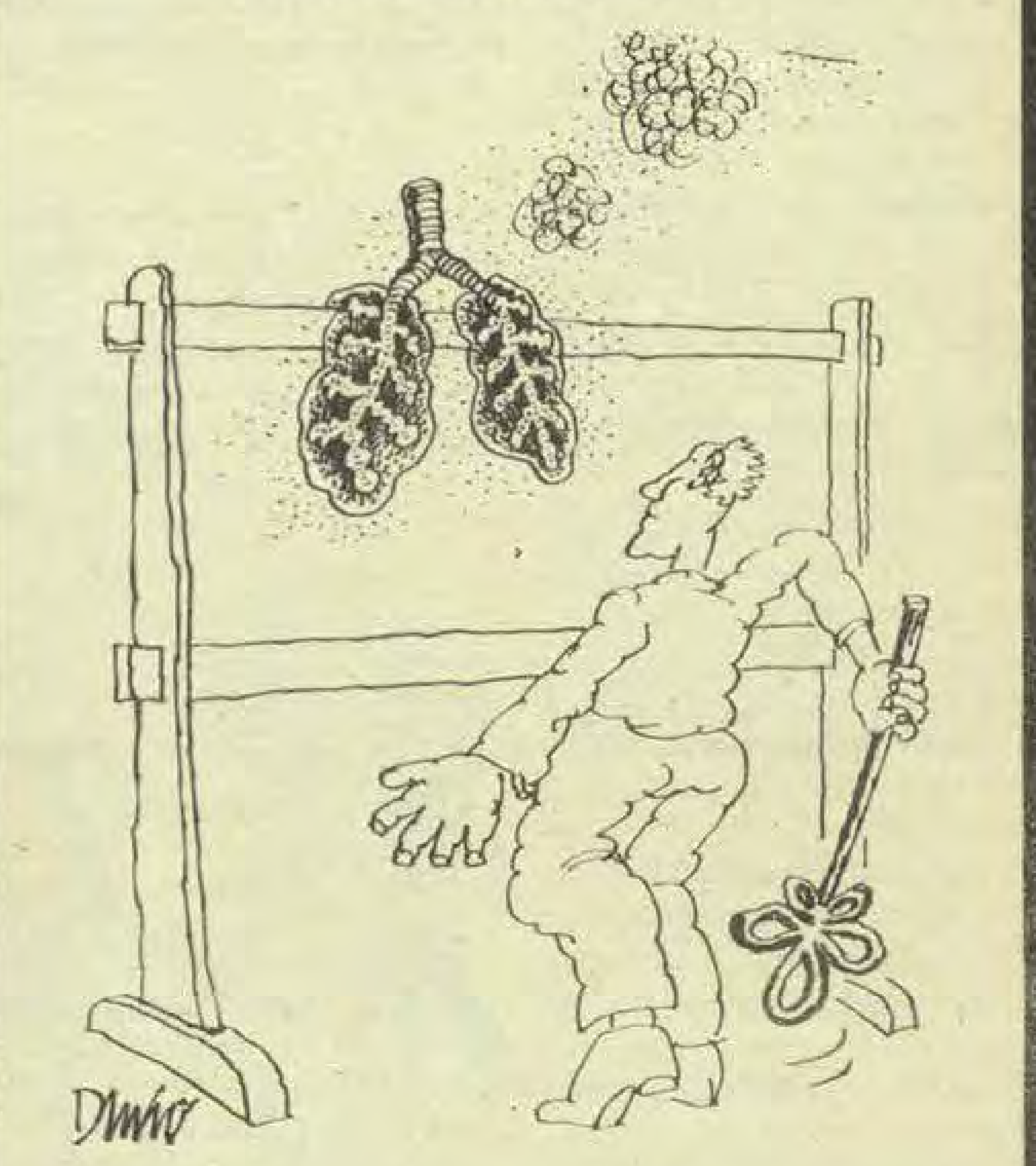
Fendrik Ferenc

SZINES TÉVÉT VETTEK

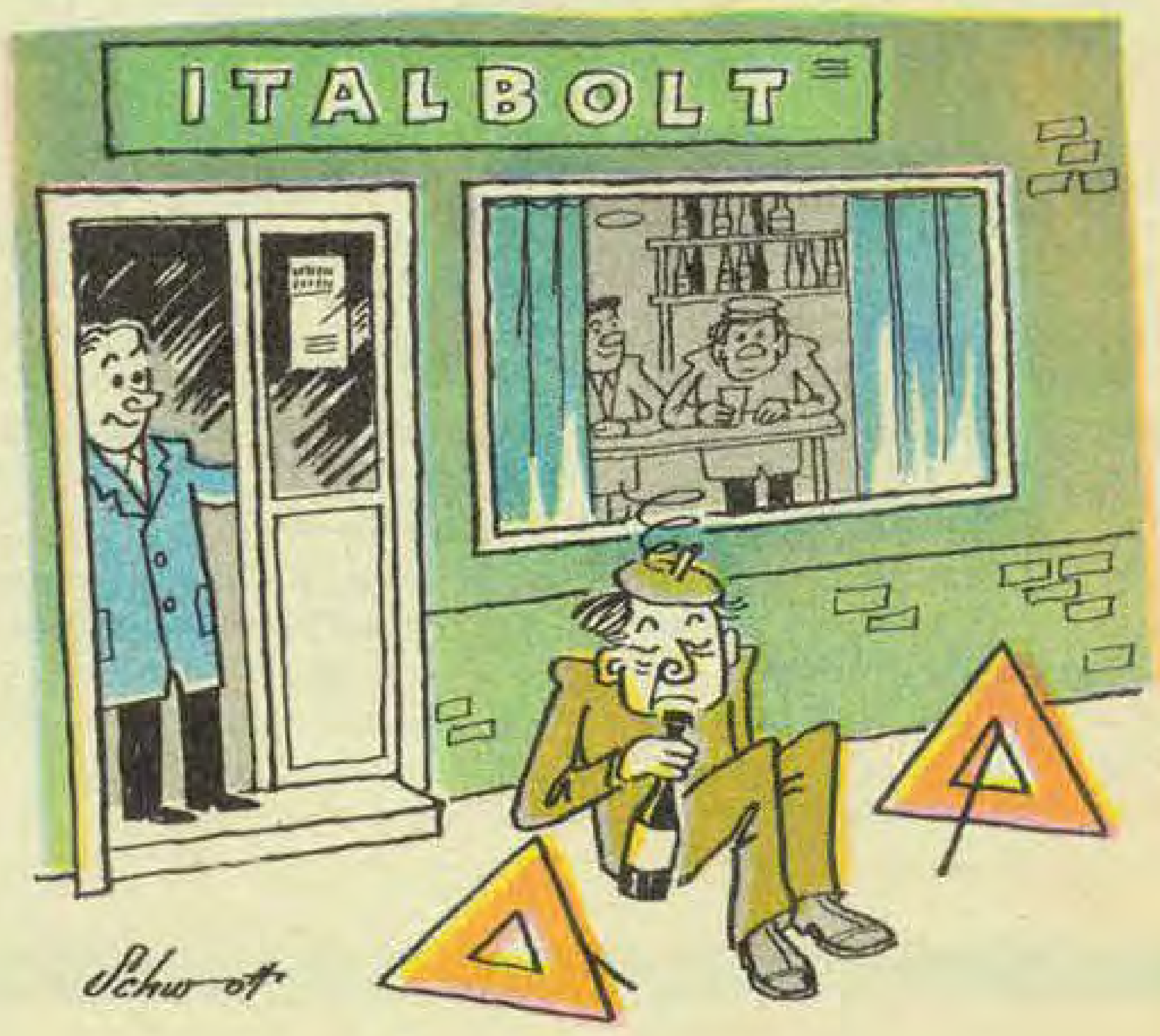
LEVEGŐSZENNYEZŐDÉS

– Biztos, ami biztos, megvettük télre a hagymát.

EGY JÓL FELKÉSZÜLT ITALBOLT

– Részeg disznók! Eldobálják az üvegeket, tegnap is hazajövet beleléptem a szilánkokba!

PARÁNYI SZÍVESSÉG

– Drága Lilike, lenne a villámhárítóm a főnöknél?

KRIMIRECEPTEK

ALFRÉD HITCHCOCK-MÓDRA:

Vegyünk egy műholdfény pásztázta hollywoodi nyaralót, s béleljük ki vérvörös skay bútorokkal, skarlátvörös whiskys üvegekkel, meg egy böllérvödör jégkockával.

Kerítsük a házat az amerikai autópiac primőrjeivel és egy kihűlt mesterdetektívvel, aki az eukaliptuszfán lóg. Keverjük meg a stresszt vékonyan adagolt ajtónyikorgással és egy evőkanálnyi hörgéssel, majd nyissuk ki a sütőt, ahol a milliomos Hugó bácsi fekszik egyenlő darabkákra vágva.

Tegyünk a téglavörös mártásba zsenge arzént, amit a beépített szekrényből előlépő unokafivér cakompakk elfogyaszt. Ezután a szomszéd szobából engedjünk be egy hordó vért, miközben a tudathasadásos fekete lovas tökgyaluval az utolsó örököst hámozza.

Ha már mindenki elhunyt, tálaljuk a villát sarki fényben, amely a korhelylevesben hirtelen megcsillan. A gyilkos ujjlenyomata a kilencedik kolbászdarabkán van. Csakhogy ez virsli.

AGATHA CHRISTIE-MÓDRA:

A Dél-Afrikából hazatért lord Hódító Vilmostól származtatott ebédlőasztalára tizenkét terítéket rakunk. A komornyikhoz hozzáadunk két deci angol sherryt, amitől összetéveszti az újhagymát Hercule Poirot pomádés bajuszával.

Egy glasszékesztyűs kéz két terítéket elcsór az asztalról, majd az álmostohafiú tetejére nyolckilós üres velőscsont kerül. A tejszínhab elviszi a kívánatos társalkodónőt, a rokfortos pirítós pedig a szenilis bogarászt.

A tévesen tálalt gombaleves után a gyilkos is jobblétre szenderül, így Hercule Poirot kénytelen elkészíteni a család hátrahagyott mérgeiből a Gundel-palacsintát.

GEORGES SIMENON-MÓDRA:

Egy fej pipás Maigret váratlanul hazatelefonál kiszáradt feleségének, hogy csak a jövő héten tudja megenni az olasz göngyölt felsált, mert a Szent Mónika sugárútról eltűnt egy pulykamellű házmesterné, akit utoljára alkoholban pácolva láttak.

Nem csoda, hogy Lucas őrmester hiába iszik a Rue de Barbarán a tojásfelfújt előtt aperitivet, hiszen a nyomok sürgősen a sörrel töltött hajóskapitányhoz vezetnek, akit egy fiatalabb korában lerágott currys csirke miatt zsarolnak.

Az inkognitóban Zebratortát fogyasztó Maigret csapdát állít egy almás báránypecsenyében a házmesternékra specializálódott szatírnak, aki hiába állítja, hogy 1952. augusztus másodikán firenzei tonhalat vacsorázott. A szatír felboncolása egyértelműen kimutatja, hogy csak túrófánkot evett.

Maigret nyugodtan hozzáláthat a dorozsmai molnárpontyhoz.

MAGYAR TÉVÉFILM-MÓDRA:

Veszünk egy ócska rózsadombi villát, ahol az átlagos magyar dolgozó luxus italokkal telített bárszekrénye látszik. Az édes Cinzánós üvegben azonban nem az atomtudós nejének vére van, hanem málnaszörp, mivel a film így is sokba került.

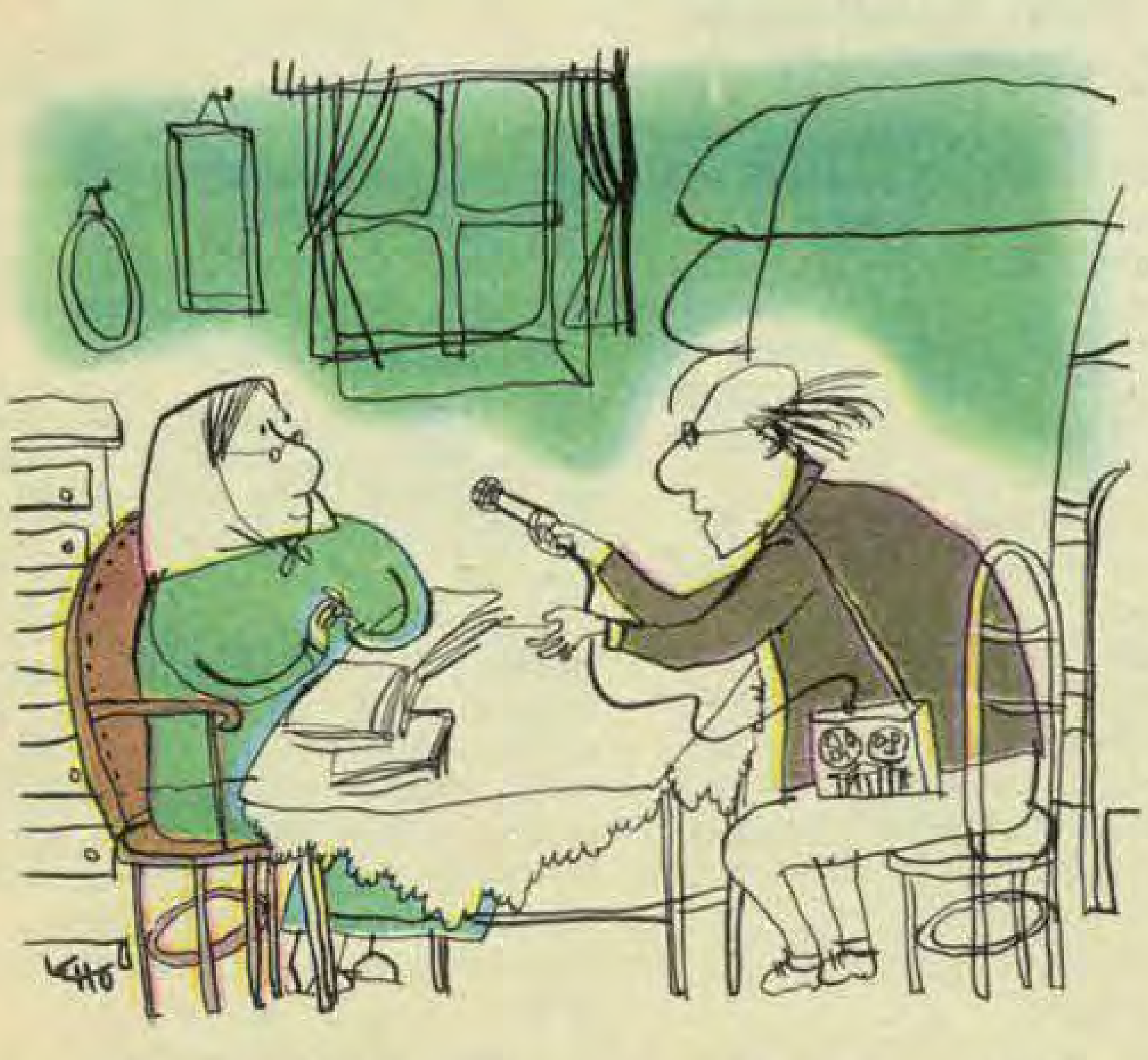
Hattojásos csőtésztával hóna alatt megérkezik a külföldre szakadt kém, és a levelező akadémikus kozmetikai cikkekkel vastagon bekent feleségét puhára főzi.

Még a tévéhíradó harmadik kiadása előtt kiderül a lekvárostáska titka, bár a sarki villanyrendőr hiába keresi a hús-vér holtállapotú hitvest, mert csak egy gipszkásából készült holttestet talál, mivel a hús-vér holttest még holtában is drága.

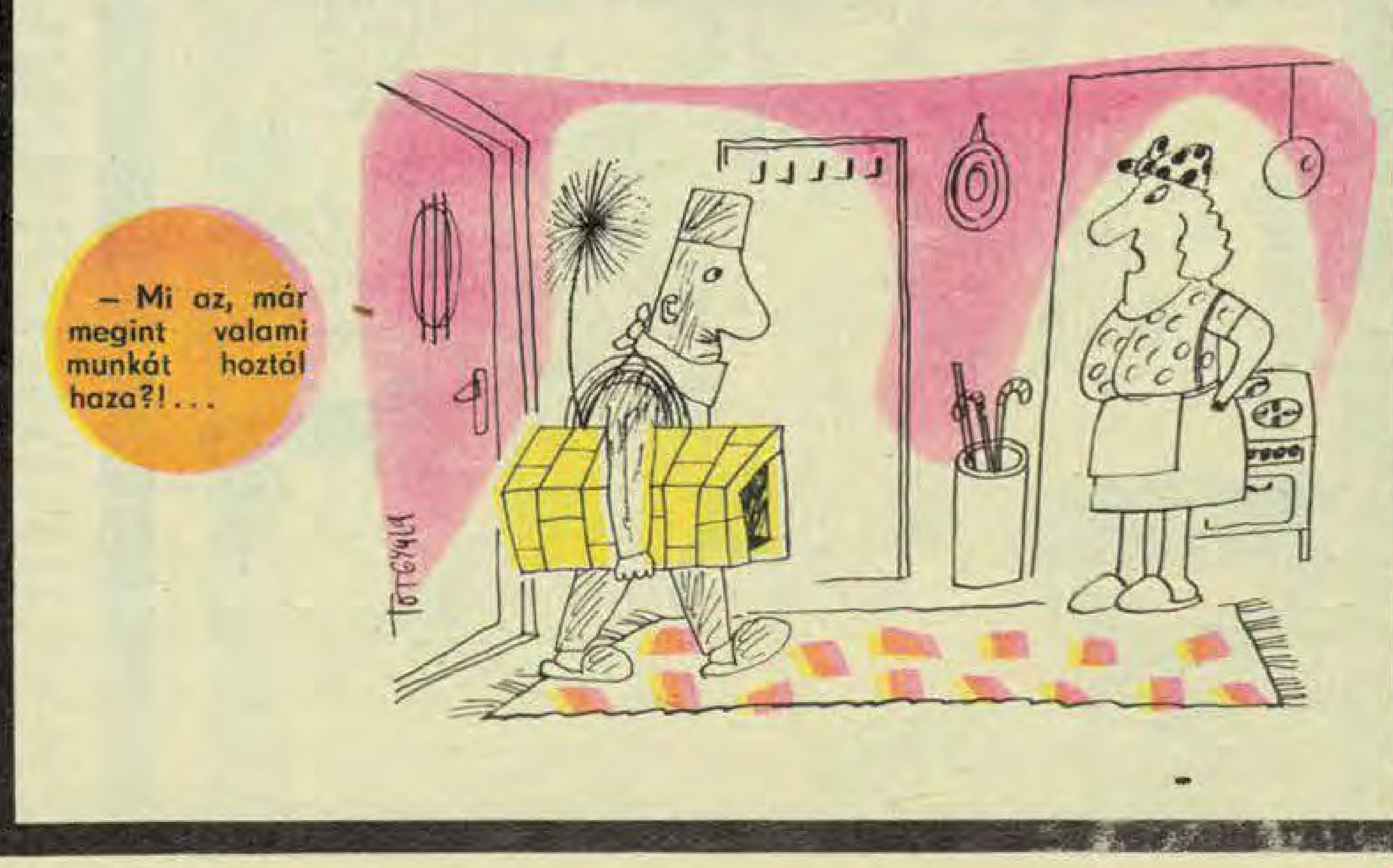
Az álturista hazánkfia a túróscsuszáról zsebre vágja a tepertyűket, amelyeket azonban káposztás ikraleveshez nem tud felhasználni.

Mivel a filmnek nincs befejezése (felment az ára), a gyilkos szándékú tévénézők főzzenek sárgarépás petrezselyemmorzsát minden lében két kanállal! Ezek egyszerre ügyse kaphatók.

Tormai László

– A szekta helyett miért nem a „Mit üzen a rádió"-nál keresett lelki vigaszt?

Piszkos Fred világképe

AZ EMBER NEM AKAR hinni a szemének... Nem, ez nem lehet igaz! *Tanulmány Piszkos Fred világképéről*... És nem szatíra, hiszen a dolgozat rangos szakközlönyben, a *Kultúra és közösség* 76/3. számában olvasható, nem kevesebb, mint tizenkét nyomtatott oldalon. Szerzője a *Népművelési Intézet Kutatási Osztályának tudományos munkatársa.*

Az értekezés bevezetőjéből kitűnik: a *P. Howard* könyvről, nem sajnálva időt, szellemi energiát, tizenöt tekintély vitázott. Valamennyien egyetértettek, hogy a derék Piszkos Fred históriája *„sarkított, poláris társadalomkép”*, még pontosabban a *„populáris szinten megfogalmazott keresztény világkép egyik változata, amely a föld-menny-pokol hármasságát a pokol és menny kéttagú szembenállásává (bináris oppozíció) feszítette szét, és a földi viszonyokra alkalmazta.”* Továbbá a regény egyik alapgondolata rokon *„az akkád Gilgames-eposz emberteremtő aktusával”*, valamint *„a Bibliának az ember teremtését leíró részével”*, sőt *„a tibeti Holtak könyvében leírt hiedelemmel”*.

A MŰÉRTŐ FŐNEK tudni illik: *„a regény a »pokolbeli« műfajokra épül: a mitológiára, a mesére, tehát az antikvitásban gyökerező, a paraszti létben és a városi plebejus létben továbbélő sajátos folklórok ötvözetére.”* Egyébként Rejtő *„a lukácsi defetisizáló küldetésnek is igyekszik eleget tenni”*, bár *„nem kommunista elveket sugall, hanem polgáriakat, sőt világpolgári, kozmopolita eszményeket: mégis, egy polgári értelemben szabad, tág és olykor meglepetéseket hozó világ lehetőségét rajzolta fel akkor, amikor Magyarországon részben még a merev feudális termelési és társadalmi viszonyok voltak érvényben.”* Ami *Piszkos Fred* alakját illeti az *„abszolút negatív és abszolút pozitív egyszerre”*. A másik howardi hős, *Fülig Jimmy* beszédmodora viszont *„bizonyos folklorisztikus hátteret sejtet”*. Felfedezték Rejtő Jenő beavatás-mítoszát, labirintus-szimbólumát, ambivalenciáját. A regény híres kezdetéről pedig megállapították: az író *„nagyszerű érzékkel nyit rést az érzéki világon, amely elfedi a még olvasni kezdő ember érzelmi világát a műalkotás hatása elől.”* A mondandót illusztrálják, szó szerint másolva:

„— Uram! A késemért jöttem!

— Hol hagyta?

— Valami matrózban...”

Majd a tudós így kérdez:

„Nem hasonlóan indul-e a világirodalom legszebb drámáinak egyike, Shakespeare Hamletja?” „Bernardo: — Ki az? (a fegyverét előreszegező őr, Francisco felel.) — Nem úgy, te állj, s felelj: ki vagy?”

MUTATÓBA EGY ROSSZALLÁS: *„Hamar befejezi Rejtő az utolsó lapokat, szinte szégyenkezéssel vegyes rettegéssel: érzi maga is, ezt a happy endet a maga kiteljesedésében nemigen lehetne túlélni.”* (Ez utóbbit kommentálni kell, méghozzá *Kellér Andor* Két pár cipő című emlékezését idézve. Rejtő légiós regényeit „éjjel-nappal írta, rendelésre Nova-Müllernek az Andrássy úton, darabonként nyolcszáz pengőért, örökáron. P. Howard álnéven.” Elemzés ide, elemzés oda, Rejtő Jenő azért fejezte be gyorsan a Piszkos Fredet, mert kellett Müller úrnak a kézirat, neki pedig a pénz: a kápé...)

SZEGÉNY REJTŐ... Ha élne — aligha hívnák magasszintű tudományos tanácskozásra — vajon mit mondana „világképéről”? Tanácsolná-e, hogy őt, a szakértő fogalmazását átvéve, *„lassú, beható elemzéssel (close reading)”* olvassák, és tűnődne azon, hogy a tiszteletreméltó gyülekezet *„hipotézisei az olvasottakkal kapcsolatosan a valóságban is így funkcionálnak-e”*? S egyáltalán Piszkos Fred hatására „vajon miféle olvasatok jelentkeznek az olvasók tudatában”?

László Miklós

Megkérdeztük rajzolóinkat:

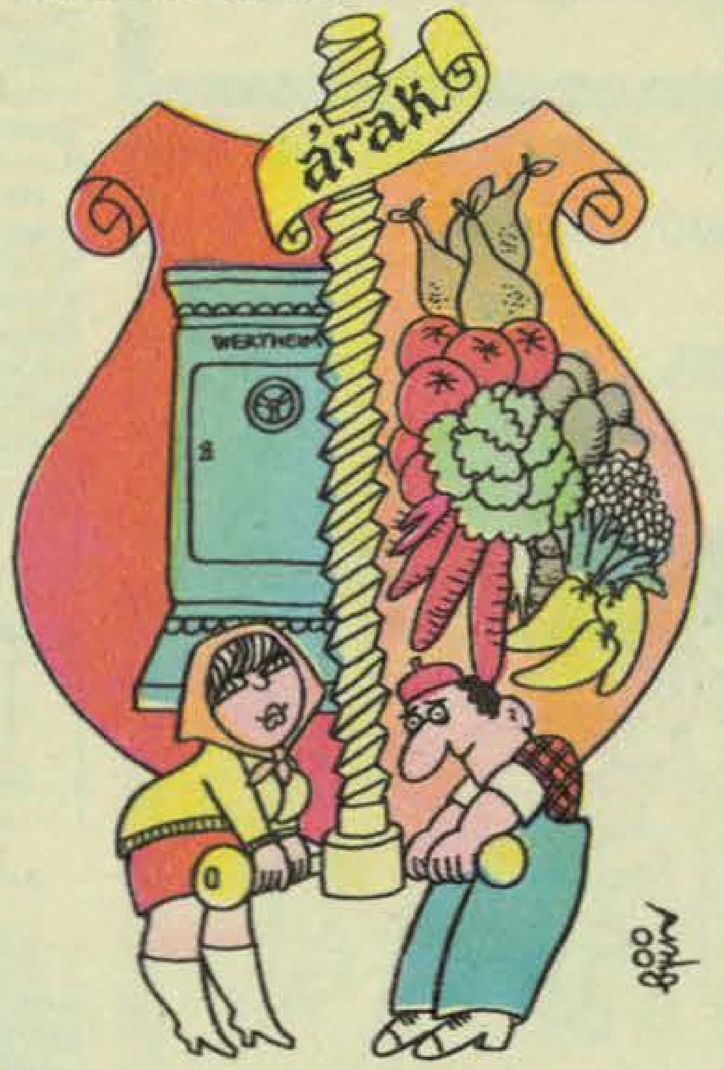
KINEK TERVEZNÉNEK CÍMERT?

Hegedűs István:

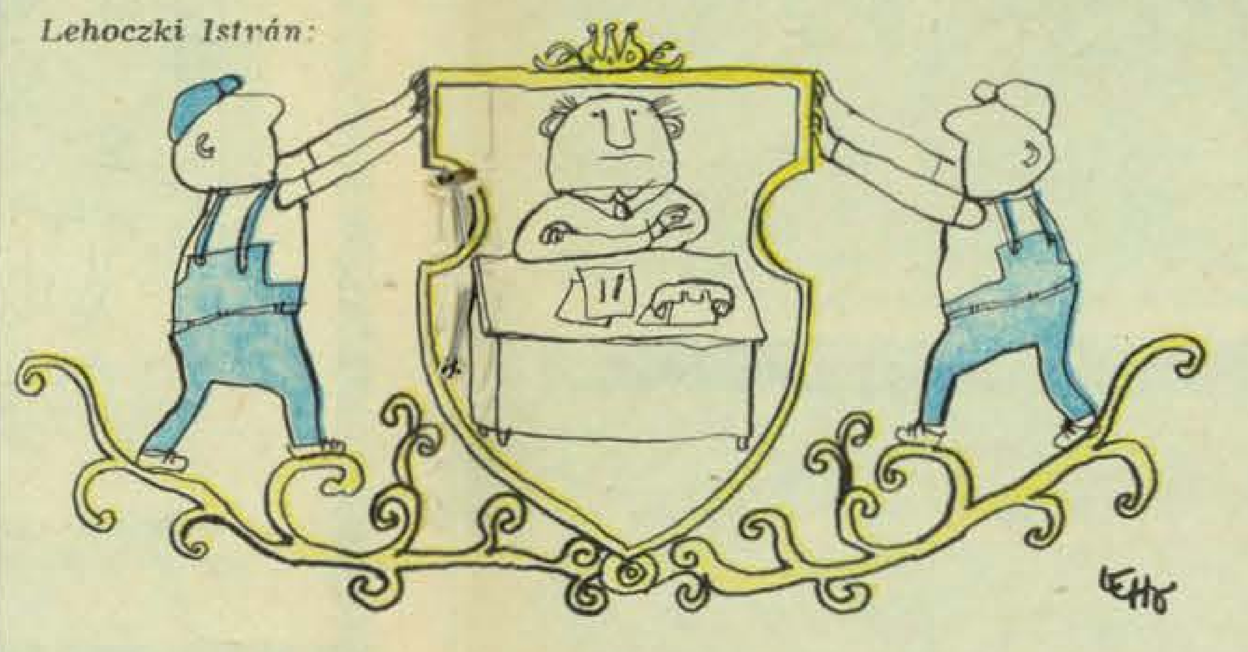
– A névtelen levélíróknak.

Balázs-Piri Balázs:

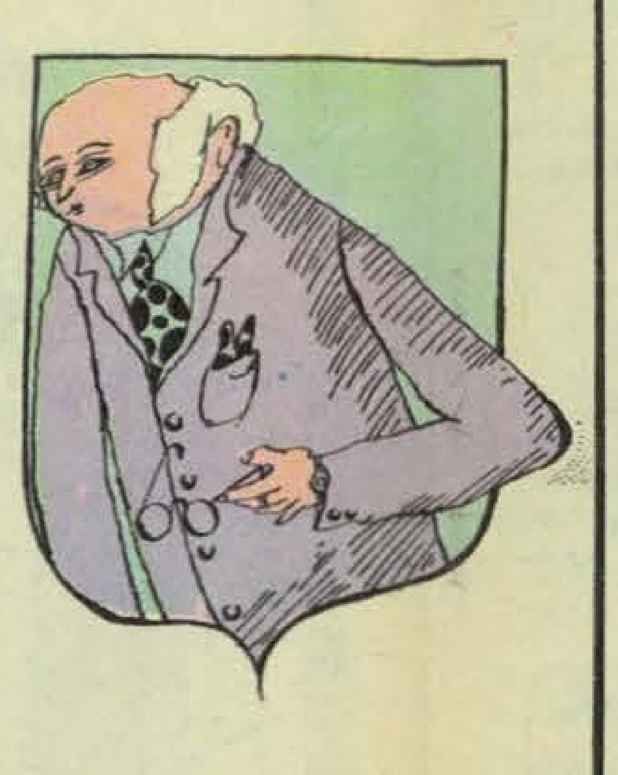
– Maszek zöldségesnek.

Lehoczki István:

– Kiskirályoknak.

Dallos Jenő:

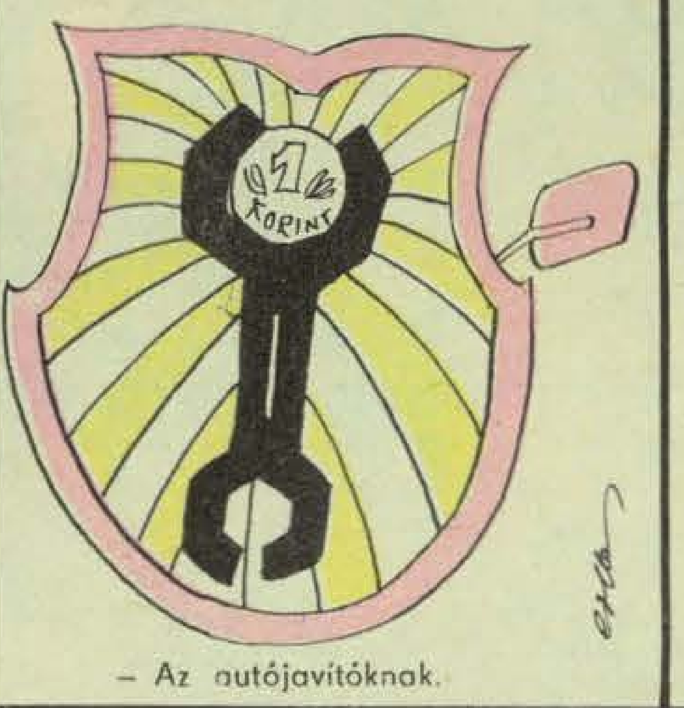
– A karrieristáknak.

Tót Gyula:

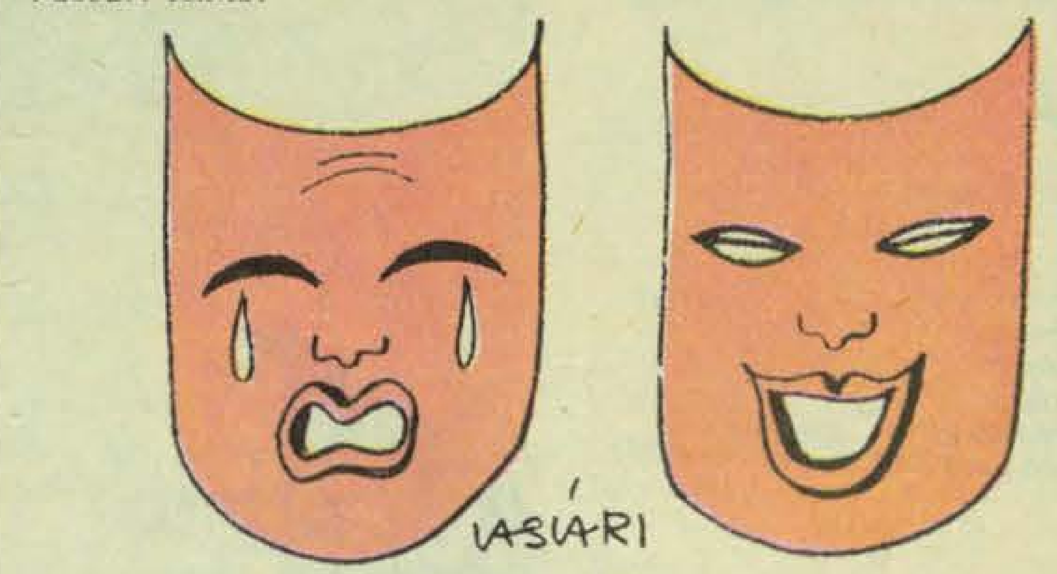
– Azoknak, akiket nálunk egyszer vezetésre alkalmasnak találtak...

Erdei Sándor:

– Az autójavítóknak.

Vasvári Anna:

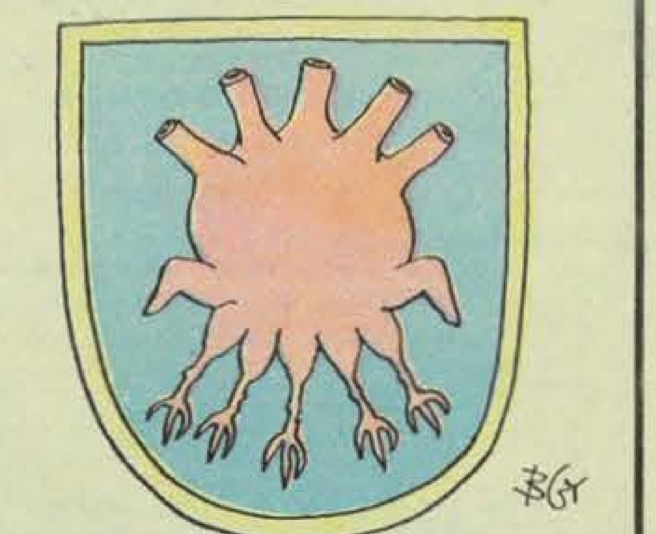
– Hisztérikus nőknek kétfélét.

Fülöp György:

– A Merkurnak

Brenner György:

– A Baromfiipari Vállalatnak.

Várnai György:

– Az alkoholistáknak.

LELET

– Ezt a két néprajzost a padláson találtam!

Vau-vau kartárs

Nem mindennapi találkozásom esett külföldön. Részt vettem ugyanis a Sauerkraut-i Magyar Heteken és látogatást tettem az igazgatósági pavilonban. Az igazgatósági pavilont úgy tessék elképzelni, hogy van egy nagy pavilon és abból nyílik sok kis pavilon: ilyen impex, olyan impex, ez a gyár, meg az a gyár. És minden ajtó be van csukva szigorúan, mert ott bévül bizalmas barackillatú tárgyalások folynak idegen nyelven külföldi partnerekkel.

Ahogy üldögélek az egyik pavilonban és beszélgetek a vendéglátómmal, egyszer csak a szomszédból furcsa hangok ütik meg a fülemet. Mintha kutyaugatást hallanék. Az ugatás túlzás, inkább vakkantás illik rá. És két vakkantás között emberi beszédet is neszelek, idegen meg magyar nyelvűt.

— Itt kutyát tartanak? — kérdem a társamat.

— Ugyan már... — tiltakozik. — Odaát nagy jelentőségű tárgyalás folyik. A Morzsalék és Zuzalékgyár, önálló exportjogú vállalat tárgyal a sauerkraut-i Schaulett és Fiaival...

— Talán kölykeivel?

— Nem kutyák azok. Igen tőkeerős, jónevű firma a piacon.

— No de ki ugat?

— Nem ki, hanem mi. Tudja, arról van szó, hogy a Morzsalék és Zuzalék két embert küldött ki tárgyalni. Töprentyű elvtársat, az ügy előadóját, aki húsz éve foglalkozik Schaulettékkal, perfekt beszél németül, angolul, franciául és sauerkrautul. Neki a kisujjában van az export. Vele jött a főnöke, Timföldhy Bauxit kereskedelmi igazgató. Új ember a cégnél, nem ismeri ugyan a sauerkrauti piacot, de viszont nem tud semmiféle nyelven.

— De mi ez a csaholás...

— Ez egy nagyon szellemes áthidaló megoldás. Kínos volna, ha Timföldhy végigkukáskodná az egész tárgyalást. Úgy egyeztek meg, hogy munkatársa időnként kérdést intéz hozzá, mi a véleménye. De mivel nincsen véleménye és ha volna sem tudná kifejteni, valamit kell neki vakkantani.

Ebben a pillanatban tisztán hallom, hogy odaát valaki — nyilván Töprentyű — azt kérdezi:

— És Ön mit szól ehhez, Főnök? Vakkantson már egyet!

— Vau-vau-vau...

Most a külföldin a sor. Németül kérdezi, hogy milyen határidőre tudnák szállítani Morzsalékék a zuzalékot.

— Arra kíváncsi, főnök, hogy milyen határidőre...

— Mondja, amit kell!

— Ne tessék haragudni, de valami hosszabbat kellene nyikkantani.

— Jó... Irgum-burgum csettentő-kenderkócos keszkenő. Huhuhu!!

— Azt mondja az igazgató úr, hogy tartjuk az előzetes megállapodás szerinti ütemezést...

És ez így ment tovább. Folyamatos, gördülékeny tárgyalás volt. Aztán egyszer csak hallom, hogy a külföldi mondja a maga nyelvén:

— Nagyon örülök, hogy megismerhettem igazgató urat...

— Azt mondja, hogy nagyon örül, hogy... Tessék rá valami szívélyeset felelni!

— Buuu-buuu...

Ajtócsukódás. Csend.

— Mindenesetre érdekes — jegyeztem meg —, de miért kellett ide az igazgató?

— A tárgyalás magasabb színvonala érdekében — hangzott a válasz.

Egyetértően rávakkantottam valamit.

Novobáczky Sándor

ASZÁLY

Az angol lapok pályázatokat írnak ki: hogyan lehetne enyhíteni az aszályos idők vízhiányát. Íme, egy javaslat: Fred Spence írja, Birminghamből:

— Férfiak, spóroljuk meg a borotválkozó vizünket. Növesszünk szakállt Britanniáért!

KÍVÁNCSISÁG

TRIBUN

A bajnoki rajt előtt az amerikai profi rögbiliga edzői is sportorvosi vizsgálaton vettek részt.

— Nagyszerű — mondta a sikeres procedura után Bum Philips, a Houston mestere. — Ha holnap feldobom a talpam, legalább tudom, hogy a legjobb egészségben szenderültem jobblétre.

* * *

Szovjet atléták versenyeztek Los Angelesben, s a verseny után természetesen kimentek a tengerpartra. Fürödtek, napoztak.

— Az időjárás csodálatos — mondta Petrovszkij, a csapat vezetője. — Ha Napóleonnak egy csepp esze lett volna, Kaliforniát támadja meg.

* * *

Frank Broyles, az arkansasi labdarúgók edzője mondta:

— Ha az elnökség rosszul vezeti a csapatot, akkor a csapat hamarosan veszíteni kezd. Először néhány mérkőzést veszít el, aztán mindjárt az edzőjét.

* * *

Az indianapolisi nagy autóverseny sokszoros győztese, A. J. Foyt írja a könyvében:

„A verseny napján, pontosan abban a percben, amikor a kocsidba szállsz, rengeteg ember rohan feléd füzetekkel, tollakkal. Hogy egy óra múlva esetleg elmondhassák: ők kapták az utolsó autogramodat."

Kedves ...

(p. p.)

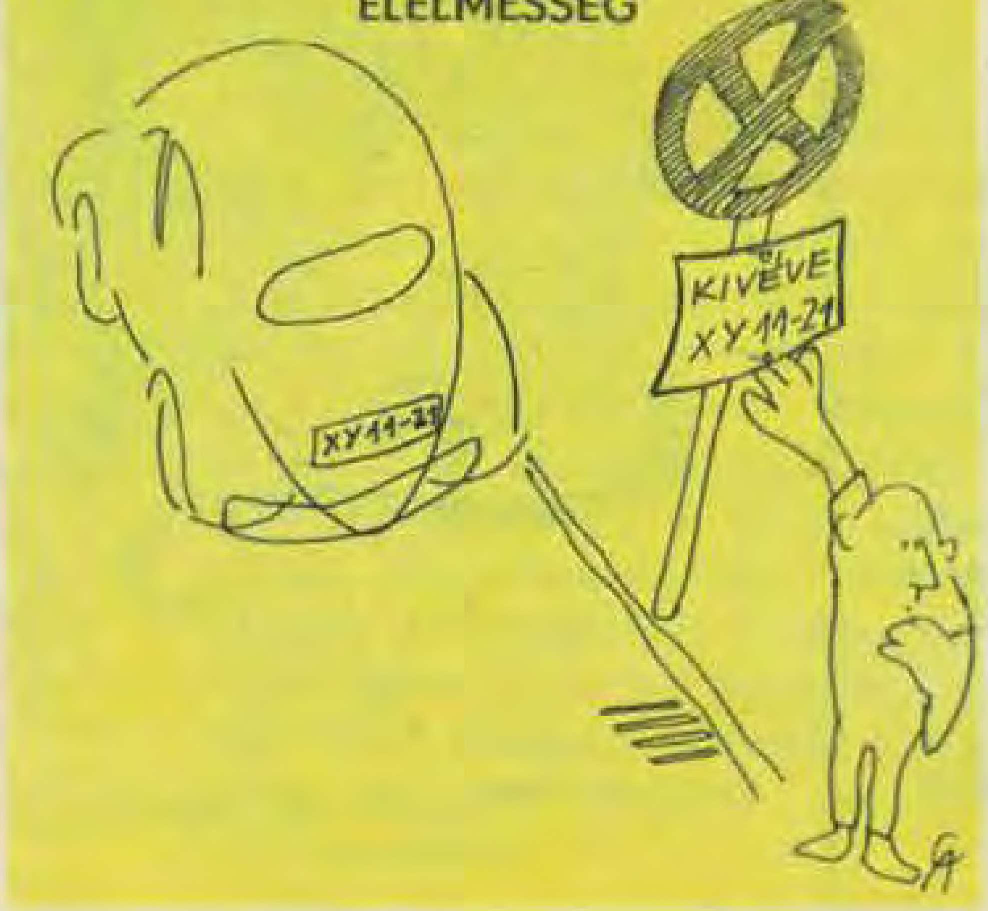
Az ember tragédiája LXXVIII.

„Ah, így fajulnak el a jó idők."

(Madách)

ÉLELMESSÉG

KERESKEDELMI TÁRGYALÁS

— És ha a gépekért, mondjuk, jonatán almát adnánk?

SZILÁNKOK

A SZOKÁS HATALMA

A betörő két álkulcsot csináltatott a saját lakásához.

TISZTELET

Van, aki szigorúan megköveteli, hogy tiszteljék a más gyerekei, miután saját gyerekeinél ezt képtelen elérni.

CSODÁLATOS HIVATAL

— Előbb elintézzük az ügyét. Kérvényezni ráér utólag.

HARAG

— Ha nem haragudnék rád annyira, már rég szakítottam volna veled, hogy neked jobb legyen.

ANYA

— Hová tetszik sietni?

— A gyerekemért megyek az iskolába.

— Mennyi idős a kicsi?

— Harmincnégy. Ő az iskola igazgatója.

MEGOLDÁS

X. csak azért lett taxisofőr, hogy csúcsforgalomban is taxihoz jusson.

FIGYELMEZTETÉS

Megbízhatatlan embernek semmiképpen se adjunk pénzt kölcsön, csak örökbe. Így kevesebbet bosszankodunk.

VETÉLKEDŐ

Az első díj egy tál szilvaizes gombóc volt. A második helyezett Goethe összes műveit kapta.

ÜZENET

Egy külvárosban parkoló autó ablakában a következő kézírásos üzenetet olvastam:

„Mélyen tisztelt tolvaj úr! Az autóm riasztóberendezéssel van ellátva, mely idegen kéz érintésére éles szirénahangon szól. Ezért kérem, legalább éjszaka ne próbálja feltörni a kocsimat. Gondoljon a csendrendeletre!"

GYALOGLÁS

Én elhiszem, hogy a gyaloglás rendkívül egészséges, erősíti a tüdőt, a lábizmokat, de mindezeket ne a taxisofőr mondja el nekem, amikor éjfélkor nem akar hazavinni Pestlőrincre.

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS

— Nálunk két fizetési szalagot kap a bérszámfejtéstől. Az egyiken feltüntetjük a teljes fizetését, a másikat szalagot viszont nyugodtan megmutathatja a feleségének ...

NEHÉZ KÉRDÉS

— Maga művelt, felvilágosult, intelligens ember. Ha valami baja van, miért nem megy orvoshoz?

— Nem érek rá. Körzeti orvos vagyok.

EREDMÉNY

Panaszkönyvi bejegyzésére gyors választ kapott a Központtól a panasztevő:

„Azt a szót, hogy felháborító, egy l-lel kell írni!"

Galambos Szilveszter

NOMÁD DUMÁK

ŐSLELET

A fűben a lovak őre
rábukkant egy kovakőre ...

PORTYA

Emberek, kengyelbe,
átugrunk Lengyelbe! ...

ÓRIÁSI PECH!

Gyűjtögető életmódot
nem sokáig folytatott;
utolérte őt egy mammut,
mely mögötte fújtatott ...

RÉMHÍR

Hiába van sátrad előtt hat árok,
árkon-bokron átmásznak a tatárok!

HORDATÖRVÉNY

Aki szégyent hoz a hordára,
az a hordának lesz hordára! ...

SÍRFELIRAT

Fejbe verték egy lengő bárddal,
mert összeállt egy longobárddal,
a belvillongás oka: törzsi,
ennek lett áldozata, Örzsi ...

Szilágyi György

NIGHT CLUB

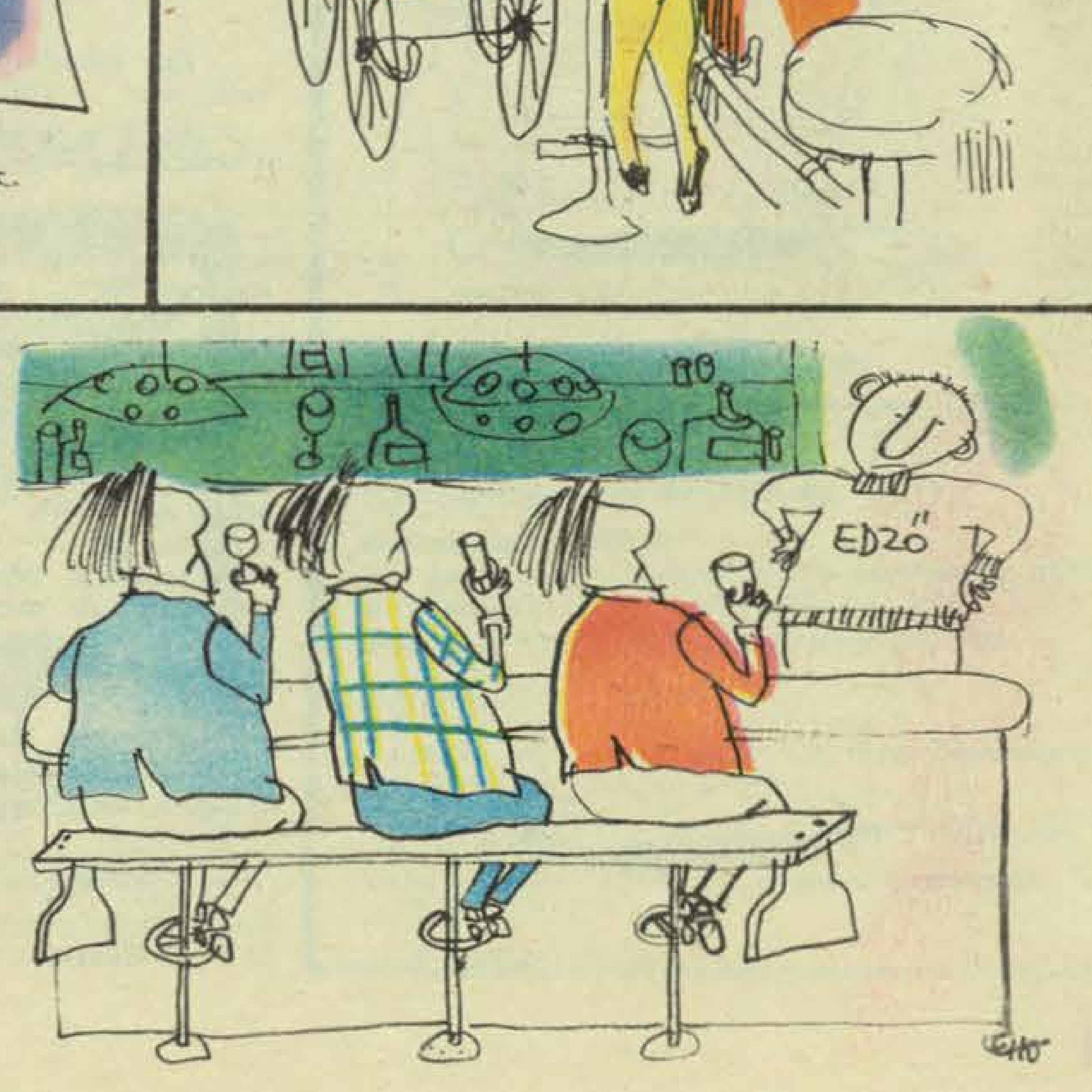
DALLOS, VARNAI, BRENNER, HEGEDŰS, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI

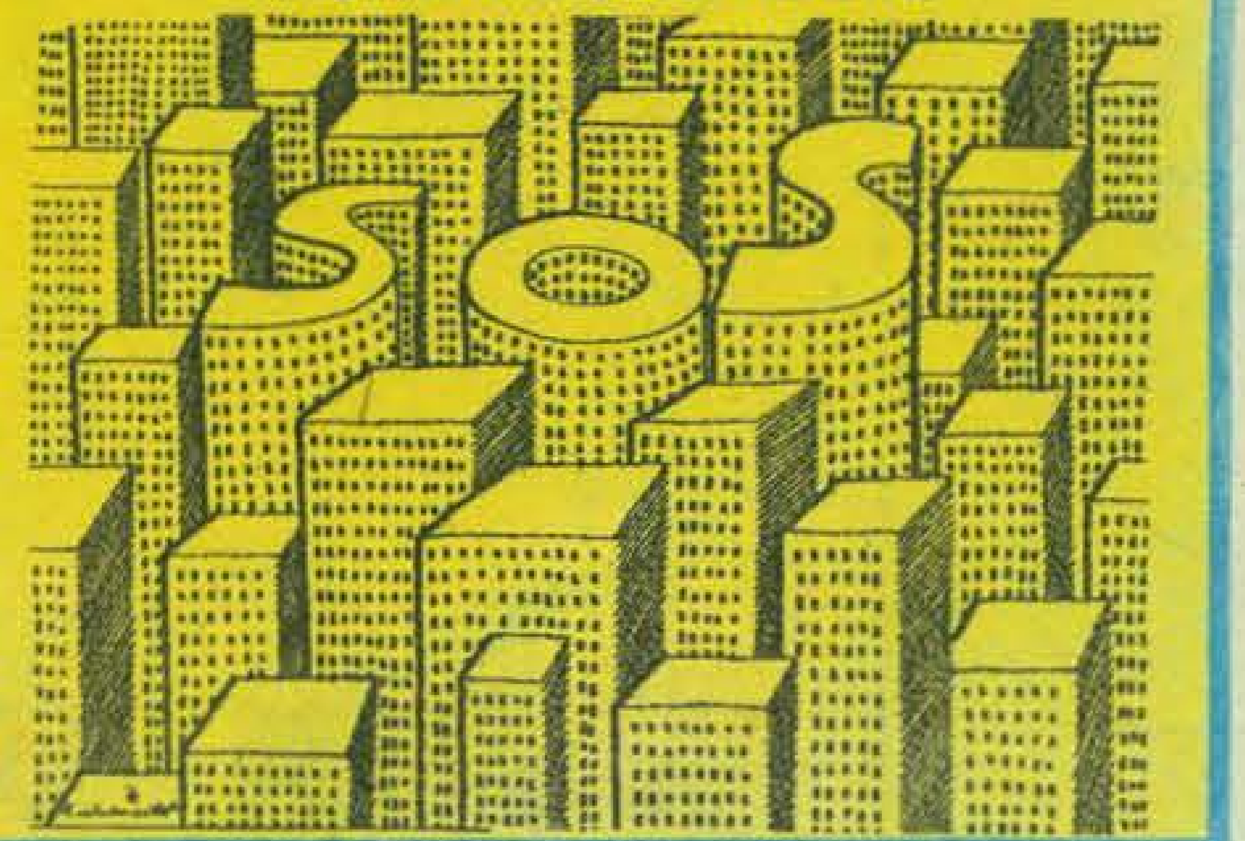

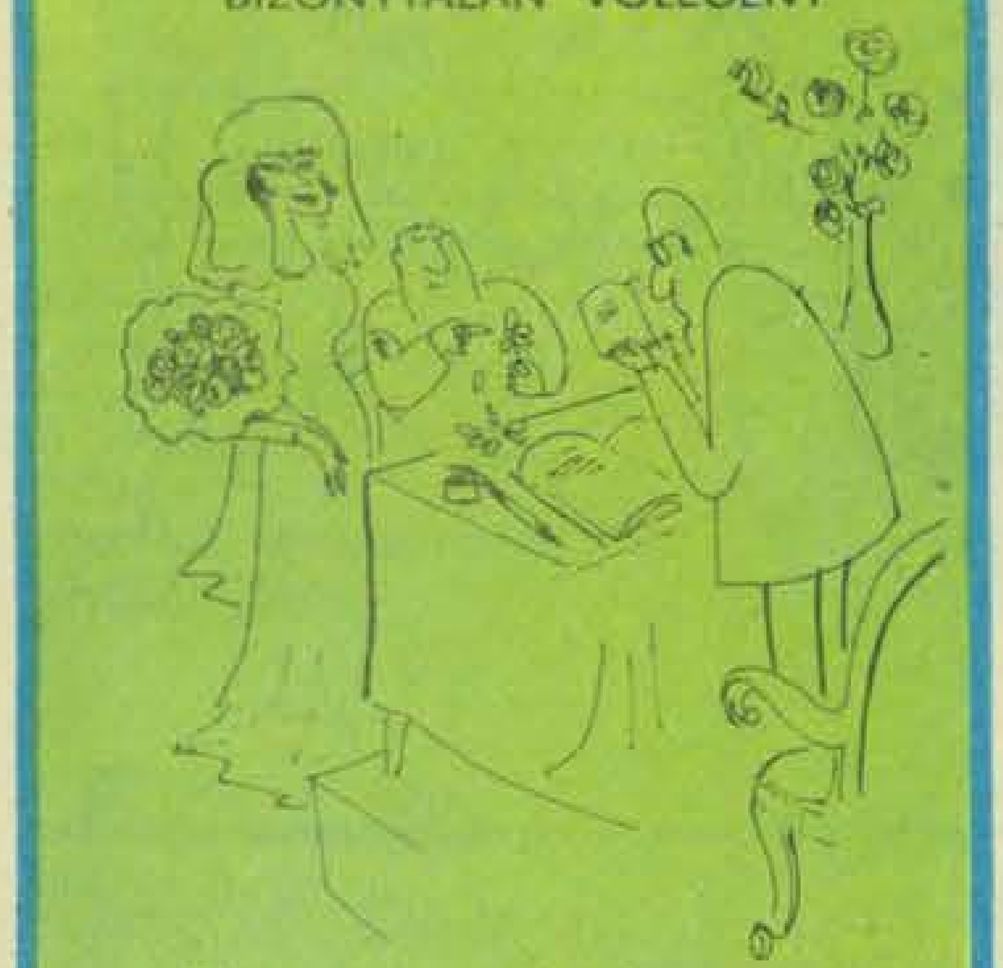

IMPORT HUMOR

NAGYVÁROSI SEGÉLYKIÁLTÁS

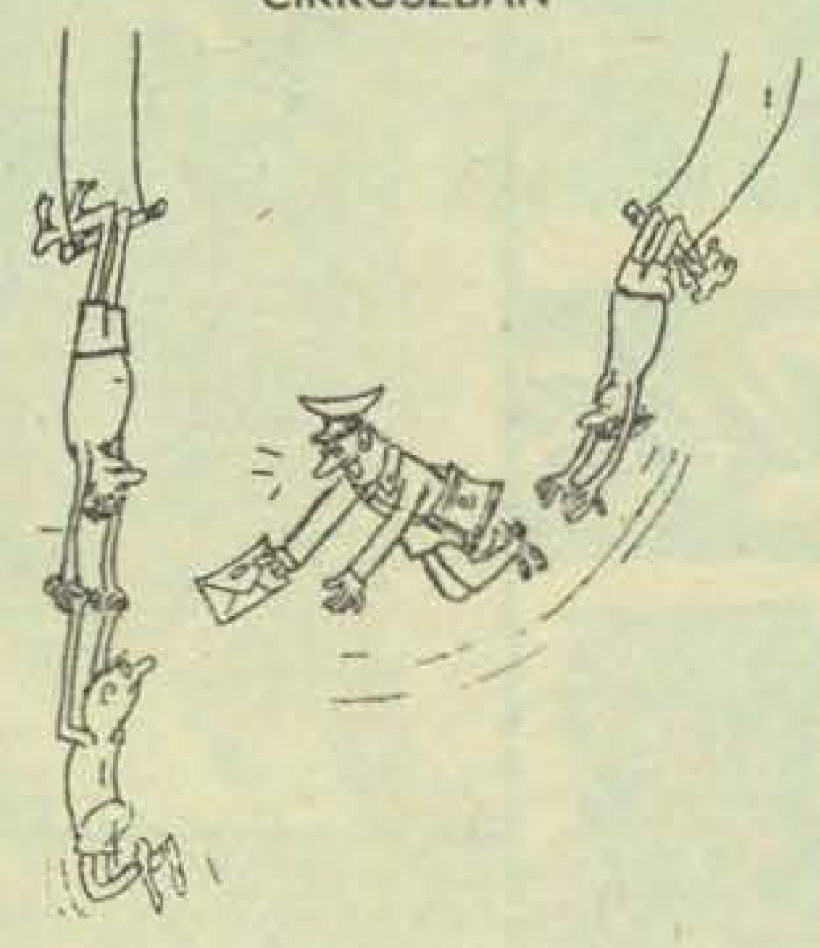

BIZONYTALAN VŐLEGÉNY

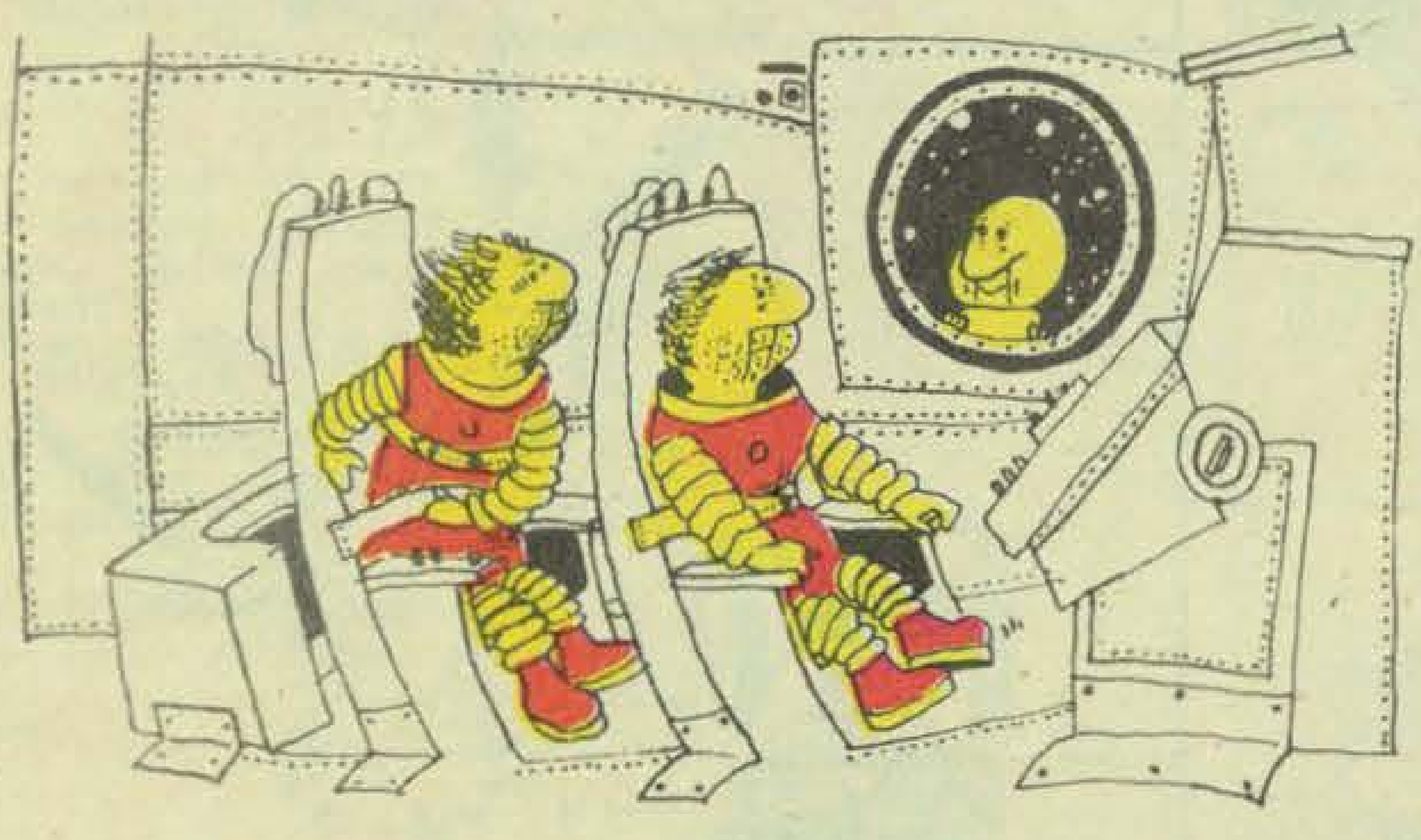
– Elvegyem ... ne vegyem ...

CIRKUSZBAN

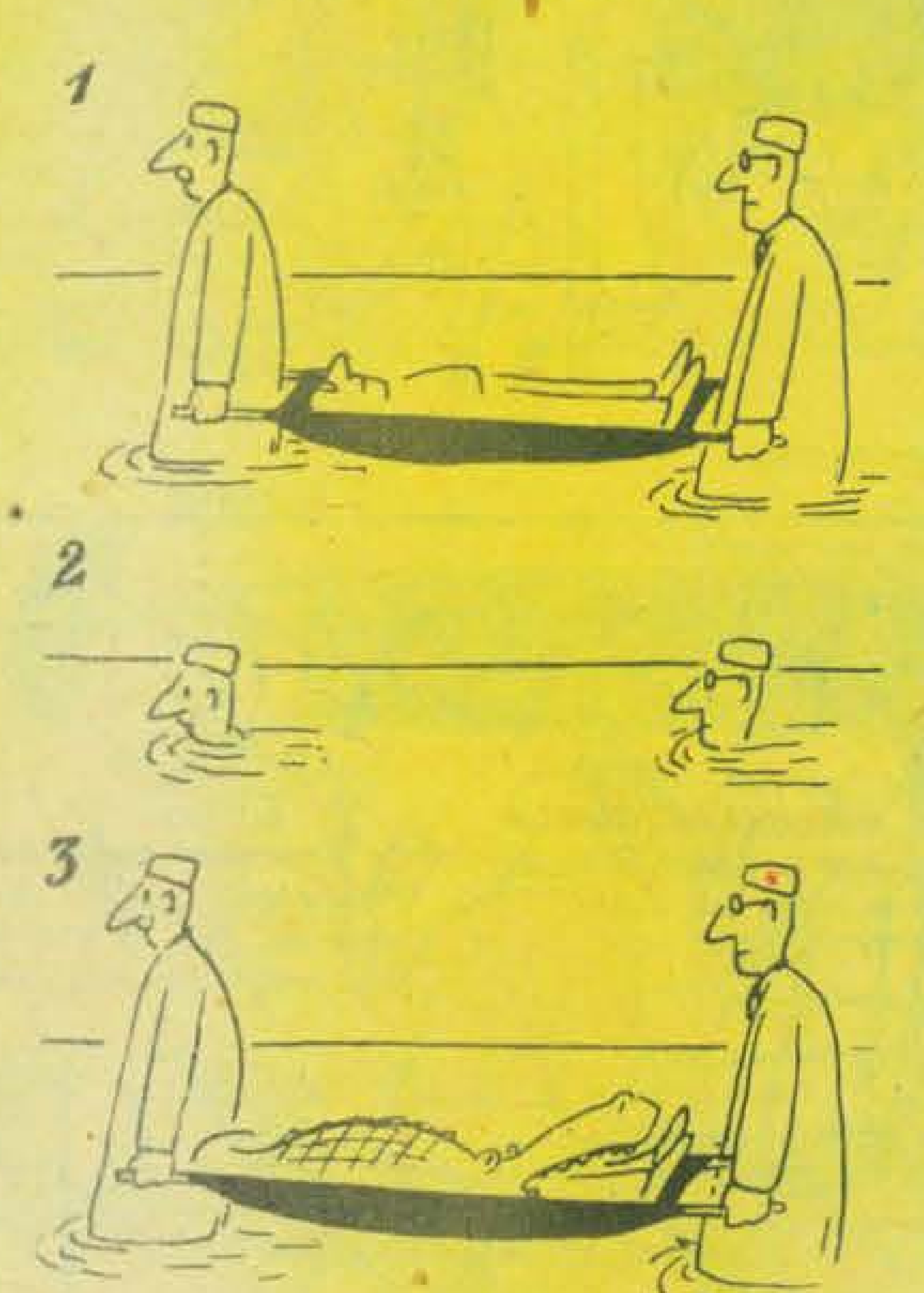

– Légipostalevele jött, uram.

MEGLEPŐ TALÁLKOZÁS

TENGERPARTI TÖRTÉNET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Egy lakatlan szigeten szeretnék veled élni — vall szerelmet az ifjú.
— Persze, mert ott nincs anyakönyvvezető!

•

Van valamiféle hobbija? — kérdi a közvéleménykutatási intézet munkatársa.
— Igen, krimiket írok, amelyekben hullákról van szó.
— Most is ilyesmin dolgozik?
— Természetesen.
— Mi a címe?
— Meggyilkolták a férfit, aki túl sokat kérdezett.

•

A tanítónő végignézi a kis Tibi dolgozatát és megállapítja:
— Teljesen hibátlan. Segített valaki apukádnak?

•

A matrózok kihúzzák vízbe esett társukat és egy tele pohár whiskyt töltenek neki.
A matróz a pohárra néz és így szól:
— Fiúk, előbb fordítsatok meg, hogy kifolyjon belőlem a víz, mert ki nem állhatom a hígított whiskyt!

HAWAII

— A férjem édesanyja hawaii származású — mondta Washingtonban Mrs. Seymour, egy gyönyörű, kéthetes kisfiú mamája. — Úgy gondoltuk, hogy az ő kedvéért valami jóhangzású, hagyományos nevet adunk a gyereknek.
Így lett a kisfiú Keaminuimakahahaikalani.

TÜCSÖK és BOGÁR

E heti betűrejtvényünket a kisterenyei vasútállomáson fotózta: Miltényi Dénes.

Munka közben

NEM TABU A SZEXUS

Mostantól fogva háromszoros lelkesedéssel járunk be a munkahelyünkre.

(Az Élet és Irodalom hasábjain fedezte fel Cziegler Orsolya)

Gyarapítsuk földrajzi ismereteinket. Néhány alapművelet elvégzése útján rájöhetünk, hogy Belgrád 293, Beograd pedig 228 kilométernyire fekszik Szegedtől. Ezek szerint Belgrád pontosan 65 kilométerre van Beogradtól. Ugye milyen érdekes?!

(Az E5-ös országúton fényképezte Jankó Imre, szegedi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A Duna vízállásának gyors növekedésével újból megjelentek a gazlók. A szerdai felmérés szerint a Dévényi szoros

Mi értjük. A víz alatt jelentek meg.

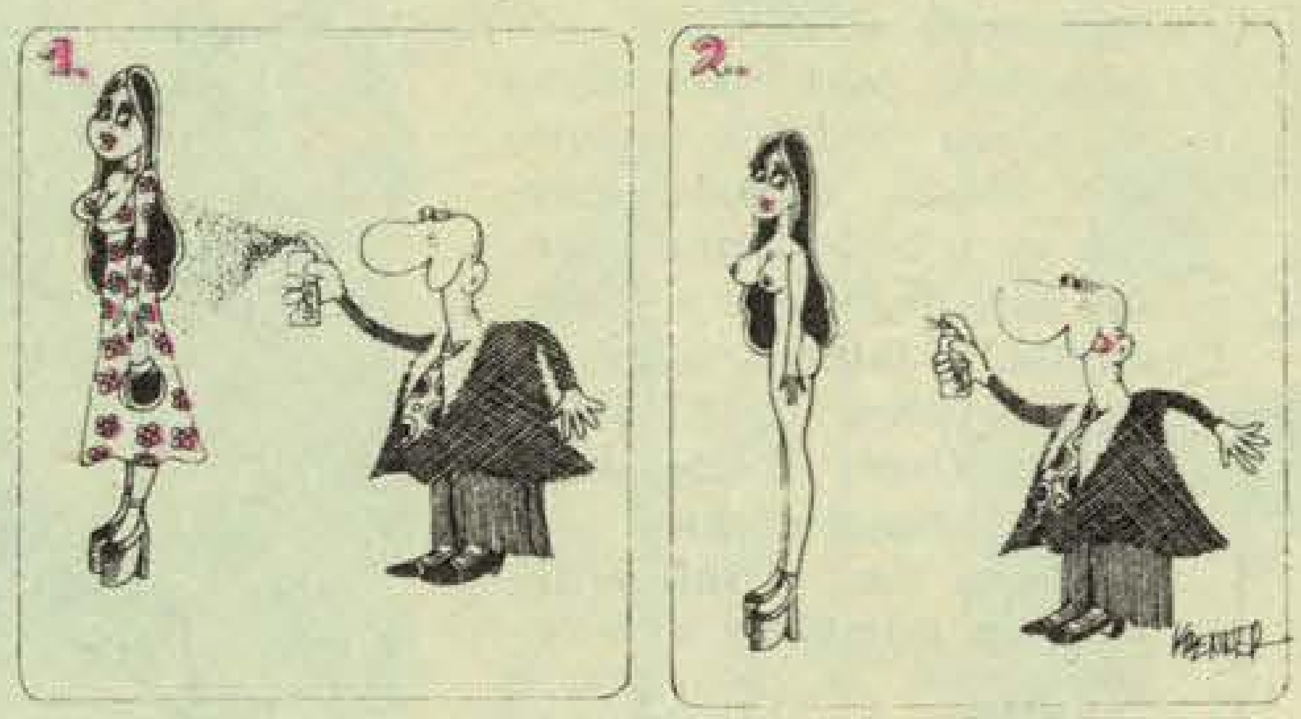
(A Veszprém megyei Naplóban fedezte fel Szabó Tamás, tapolcai olvasónk)

FIGYELEM! Éjszakai előadások kezdete minden szombaton 3 és 9 órakor

A matiné pedig biztosan éjfélkor van!

(A váci Madách mozi plakátján olvasta: Kovács Miklós örv., Vác Pf. 124/T)

SPRAY

AZ ÖREG ÉS A BUZGÓ

Két kellemes elmeszülemény a detroiti Free Pressből.

„A fiatalember ismeri a szabályokat. Az öregember ismeri a kivételeket is."

„A legelfoglaltabb ember sem túlságosan elfoglalt ahhoz, hogy el ne tudná mondani, milyen rettenetesen elfoglalt."

FEKETE HUMOR

– Sose szeretted a hosszú értekezleteket, ezért most is csak annyit mondok: nyugodj békében!

– Gyerekek, álljatok egy kicsit félre. Nem kell már az első pillanatban megrémíteni őket.

ÜZLETKÖTŐ OTTHON

BORVIDÉK

LUDAS MATYI SZÍNHÁZBAN JÁRT

MIT ESZÜNK MA ESTE?

Mintha csak összebeszéltek volna a budapesti színházak (pedig isten látja lelküket, nem szokásuk), az új évad új bemutatóiban majdnem mindenütt étkezés folyik a színpadon. Méghozzá korszerűen, mintegy gyengéd célzásként a nyári szünetben létrejött új árakra, azaz húsmentesen.

TEA, ANGOL MÓDRA

Csupán néhány bágyadt, uborkás mini-szendvicset fogyasztanak, no meg teáznak angol módra a Madách Kamaraszínház *Bunbury* előadásán. Kicsit hasonlóan a Katona József Színház húsz évvel ezelőtti, nagyszerű Pygmalion előadásához, csak nem olyan jól, nem annyira angolosan. Mégis, a cselekménynek ez a brit-utánzatú teázás majdhogynem a csúcspontja. Vitatható, hogy érdemes volt-e ezért előásni ezt az *Oscar Wilde* darabot, megkockáztatva az esedékes őszi influenzajárvány küszöbén a köhögőrohamot is, amelyet a rárakódott por okozhat. Az embernek eszébe jut a régi anekdota, amely szerint egyszer megkérdezték az angol rádiót, igaz-e, hogy Wilde a férfiakat szerette? Igaz, felelte a BBC, de nemcsak ezért tiszteljük... Az anekdotából nem derül ki, hogy voltaképpen miért, s határozott választ e kérdésre az előadás sem ad.

TERMOSZBÓL FEKETEKÁVÉT

isznak a Nemzeti Színház *Egy ülés jegyzőkönyve* című előadásán. Még szendvics sincs hozzá, mert az ülésre nem hívták meg a sajtót. Kicsit drága értekezlet ez, mert a színészeket *Marton Endre*, a rendező úgy ültette össze, hogy a nézőtér néhány sorát is el kellett foglalniok (s éppen a legdrágább első sorokat). Kárpótlásul (mármint nem a közönséget, hanem a színházi bevétel kiesését kárpótolva) felemelt helyárakkal játszszák a darabot, a nézők egy részét pedig felültetik a színpadra. Nem tudni miért, hiszen úgyse szólhatnak bele, mert *Alekszandr Gelman* nekik nem írt szerepet. Fenn, majdnem a zsinórpadlás magasában vashidat építettek, s azon időnként *Kállait*, *Avart* és más színészeket végigsétáltatják. Ez már valószínűleg montreali tanulság: szélesítsük a tömegsport bázisát, ezentúl a színészek is vegyenek részt benne, ha pedig időhiányra hivatkoznának, akkor tornásszanak föl-le a vastraverzen előadás alatt.

ÉLTES ZSEMLYE

A Pesti Színház *Kedves bópeer...!* előadásán tejeznek is, meg teáznak is, mert ez nem Londonban játszódik, hanem a Pasaréten. Zsemlyét, vajat, dzsemet, egyszóval csupa változatlan árú élelmiszert esznek hozzá. Különben ebben a „kandúrjátékban" újra bebizonyosodik (azért újra, mert ugyanebben a színházban, a Macskajáték előadásain korábban már bizonyítást nyert), hogy a szerelemnek legfeljebb fizikailag szabhat gátat az idő és az életkor, érzelmileg nem. A szakmai féltékenység, irigység és torzsalkodás viszont, például írók között, határtalan, kortalan és meg a síron túl is kísért. Úgy tűnt, mintha *Déry Tibor* minderről líraibban és szellemesebben beszélt volna kisregényében, mint amennyi a színpadon „átjött" belőle. Emlegetik is, a színpadi reggeli közben, hogy a magyar zsemlyék kissé állottak, ritkán frissek. Mintha a regény és a darab közti különbséget akarnák ilyen jelképesen érzékeltetni.

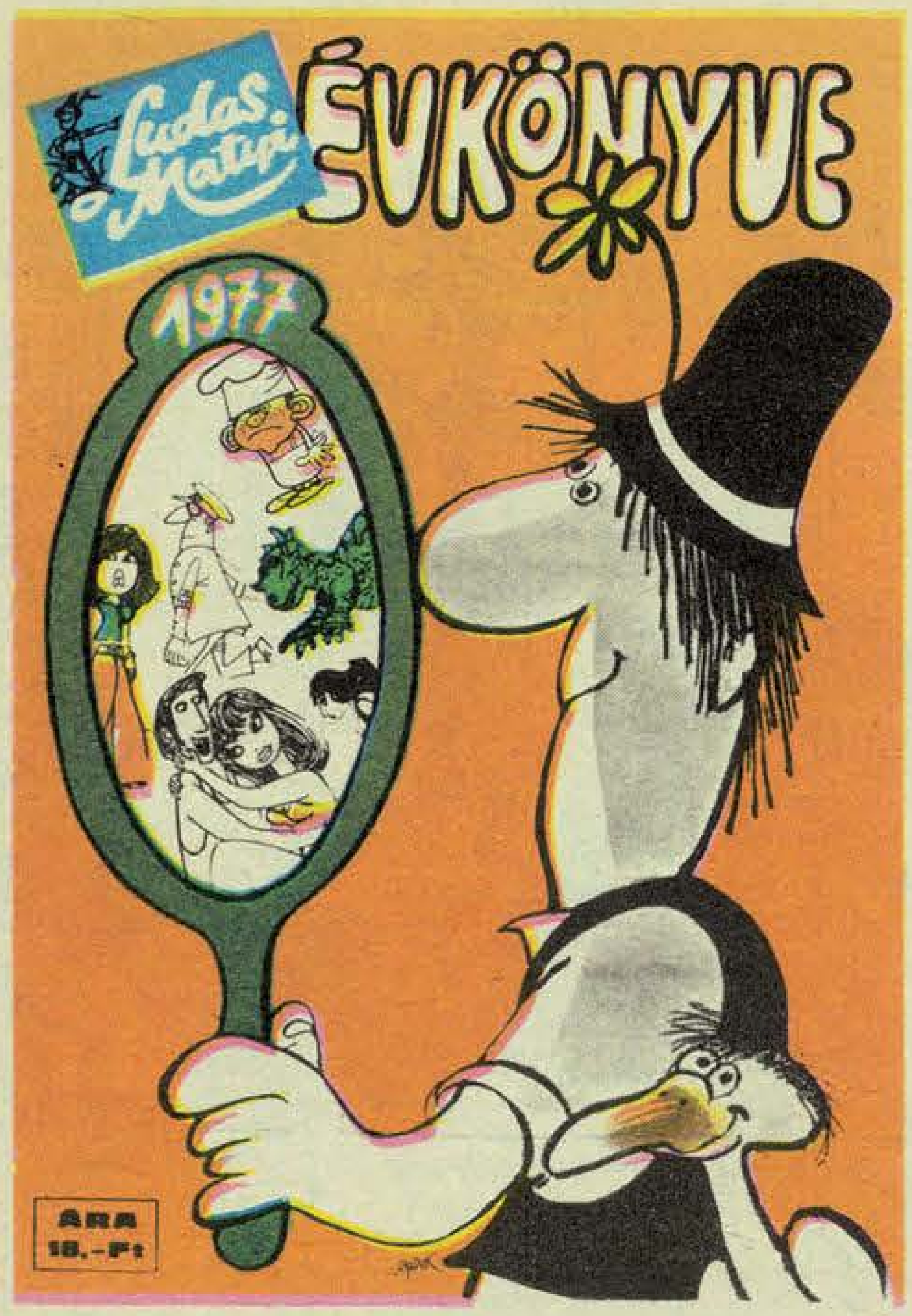
MILÁNÓI MAKARÓNI

A József Attila Színház *Szombat, vasárnap, hétfő* című darabjában folyik mind közül a legnagyobb lakoma. A szerző *Eduardo de Filippo*, a színhely Nápoly. És a koszt, amelyet végig tálalnak a nagy ebédlőasztalt körülülő sok szereplőnek, természetesen makaróni. Igaz, a ház asszonya, akit *Szemes Mari* játszik nagyszerűen, kiadja az utasítást a kis cselédnek, hogy hozza be a húst és a krumplit is. Ám ez sose kerül be a színpadra, mert közben olyan parázs féltékenységi dráma robban ki a vasárnapi asztal körül, hogy azt még hétfőn reggel is csak nehezen tudják elsimítani. De azért elboronálják, mert Nápolyban is rendnek muszáj lenni, no meg happy endnek, könnyes-mosolygós érzelmességgel, hogy utána a közönség jóleső éhséggel szaladjon vacsorázni makarónit, ha nem is nápolyi, hanem milánói módra. Mert nálunk csak az kapható...

Barabás Tamás

MEGJELENT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A házaspár felkeres egy utazási irodát:
— Szeretnénk valamilyen tengeri körutazáson résztvenni — mondja az asszony.
— Csak külön-külön fülkében — fűzi hozzá a férj.
— Sőt, inkább külön-külön óceánon — igazítja helyre az asszony.

FAJELÖLÉS

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7.50 Ft. ¼ évre: 22.50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 76.2308/2-43 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Kívánja, hogy tovább csökkenjen a munkaidő?
— Nem
— Miért nem?
— Már ennyi munkaidő sem elég a magánügyeim lebonyolítására.

*

— Téged hogy hívnak? — kérdi az első tanítási napon egy kisfiútól a tanító.
A gyerek hallgat.
— Hogyan szólít téged otthon a mamád — taktikázik a tanító —, amikor már az asztalon az ebéd?
— Sehogy. Akkor már én mindig ott ülök a helyemen.

VÁRATLAN ÖRÖMÖK

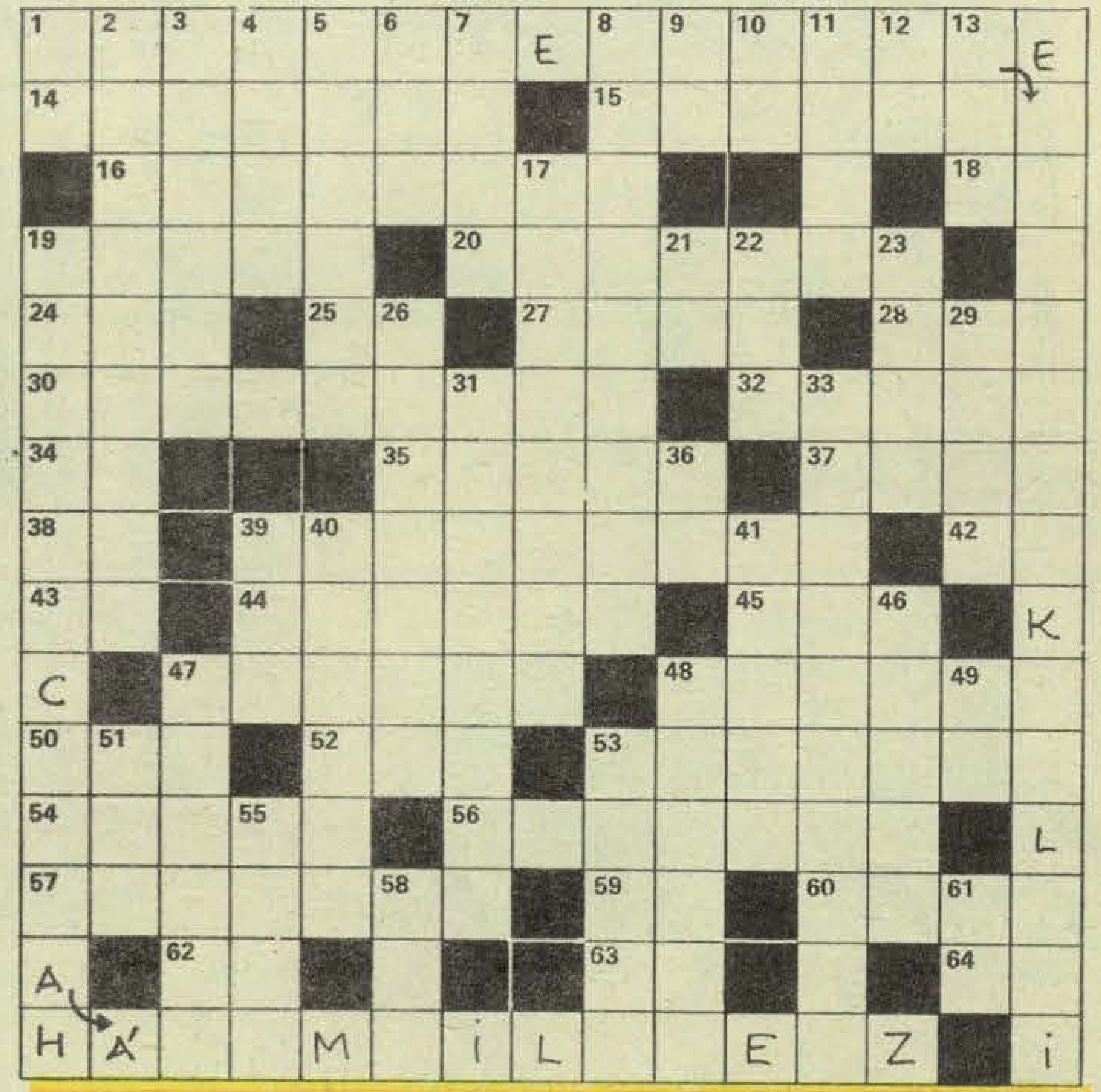
A csinos és fiatal Pirike felkeresi a híres-neves óbudai jósnőt, aki a megfelelő ceremóniák után (és Pirike tenyerének megtekintése alapján) végül is így szól: — Vízszintes 1 — függőleges 19. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. I. István király felesége volt
15. Fehér virágú erdei kúszónövény
16. Cementgyáráról nevezetes magyar helység
18. Ősi fegyver
19. A Weser mellékfolyója, mely Magdeburg mellett ered
20. Jószág otthona
24. Tenger — németül
25. Európai nép
27. Többfajta állat lábának végén található
28. A nap, amikor a látóhatár felé emelkedik
30. Nem tudja, hogy mivel üsse agyon az idejét
32. Folyó Franciaországban
34. L. I.
35. Nagyhatalmú férfi a középkorban
37. Eloroz
38. Y. U.
39. Kiinduló testhelyzet a tornában
42. Igekötő
43. Frankfurt . . Main
44. A szelídgesztenye olasz eredetű neve
45. A náci Németország által létesített tartomány elnevezése volt
47. Az ókori római hadsereg kisebb egysége
48. Együttjár a világraszóló karrierrel
50. I. N. U.
52. O. K. E.
53. Könnyű sülttészta
54. Villamos gépek forgó része
56. Húsételek mellé valók
57. Aki nem könnyen hisz
59. R. Z.
60. Dajka
62. És — latinul
63. H. E.
64. A legegyszerűbb gép

FÜGGŐLEGES

1. Az ezüst jele
2. Ezeréves évforduló
3. Fényes levelű szobanövény
4. Megviselt ló
5. Király, aki megtámadta Itáliát és elfoglalta Rómát (408-ban)
6. Sírköveken szereplő szó
7. Becézett Lajos
8. A kisszerű bürokraták gúnyneve
9. Kötőszó
10. B. Z.
11. Angol főnemesi cím
12. Hollandia jele az autókon
13. A friss kenyér
17. Tudományos fokozat megszerzésére készül
21. Keresztül
22. . . . Vegas
23. Van sütnivalója
26. Az ízeltlábúak osztálya
29. Dal, nóta
31. Főleg nyári időjárási jelenség
33. Gyűlölködés
36. R. L.
39. Szeretek — latinul
40. Indiai város
41. Több spártai király neve volt
46. A gyerekünk gyereke
47. A filmvágó szakmai neve (angol)
48. Nem kételkedel
49. Lap a vendéglőben
51. Az első hajóépítő
53. Sízők öröme
55. Görögös szóösszetételekben nyolc-at jelent
58. Ókori nép (Erdélyben)
61. D

EGY KIS SZÍVESSÉG
című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Írjon százhúsz kilométert, el akarom adni a kocsimat."

100—100 forintot nyert:

Somogyi Béláné, 1156 Bp., Kontyfa u. 6.

Igaz József, 8300 Tapolca, Vörös Hadsereg 20.

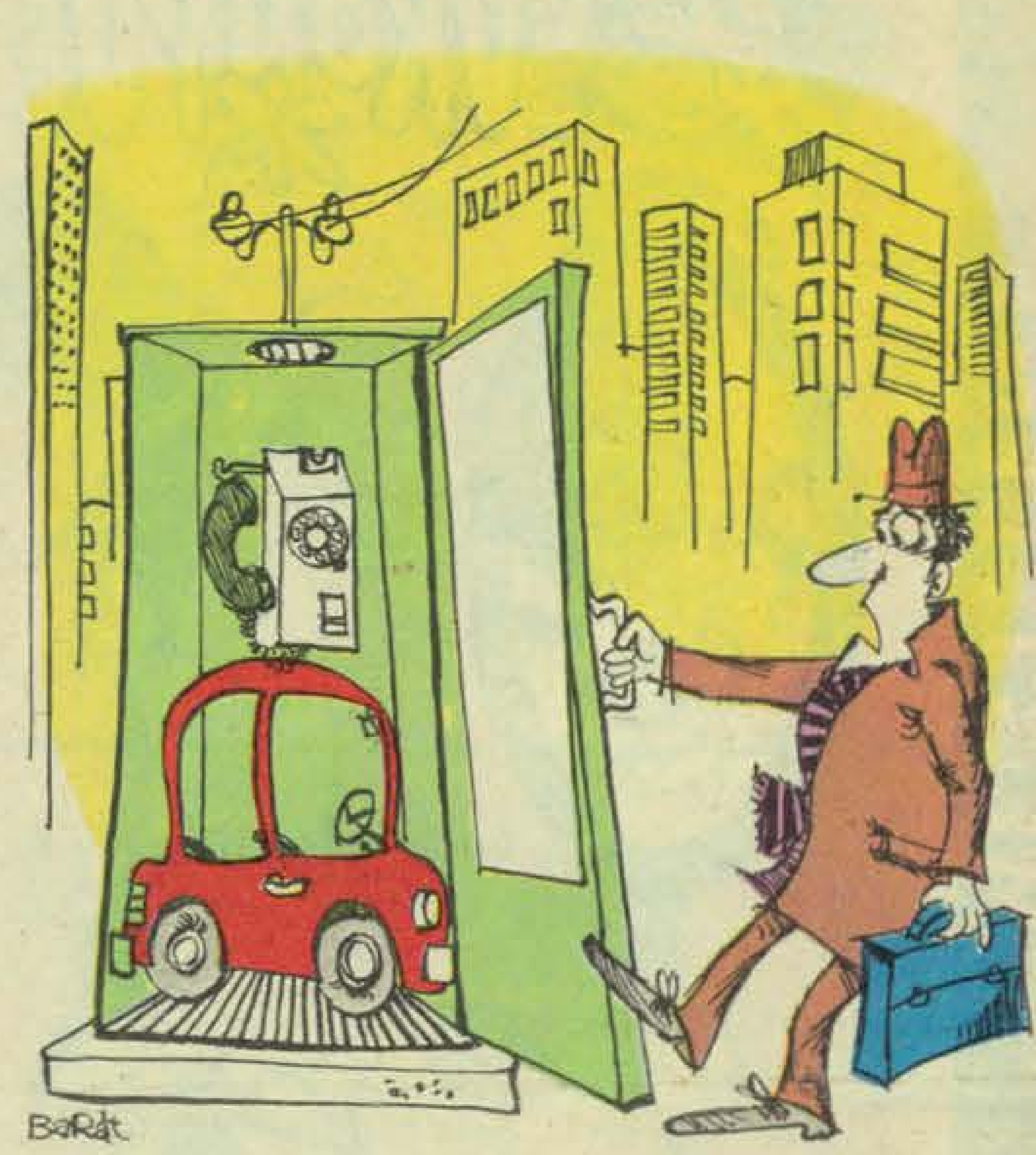
Ott Ferencné, 9071 Gönyű, Irányi D. u. 9.

A nyereményeket postán küldjük el.

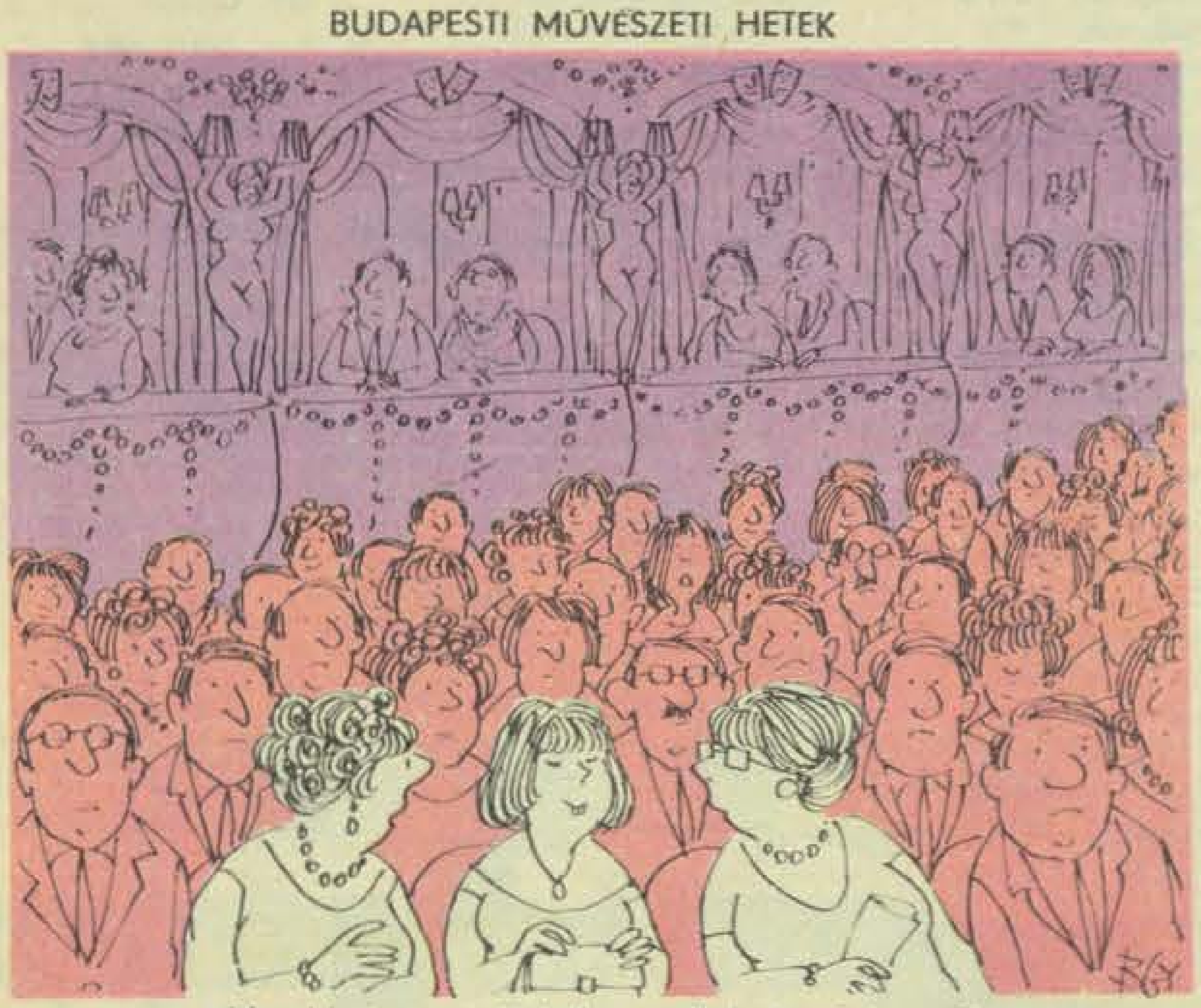

– Boldog lehet, asszonyom, ilyen gyönyörű mellkast még nem láttam!

SZÜKSÉGGARÁZS A LAKÓTELEPEN

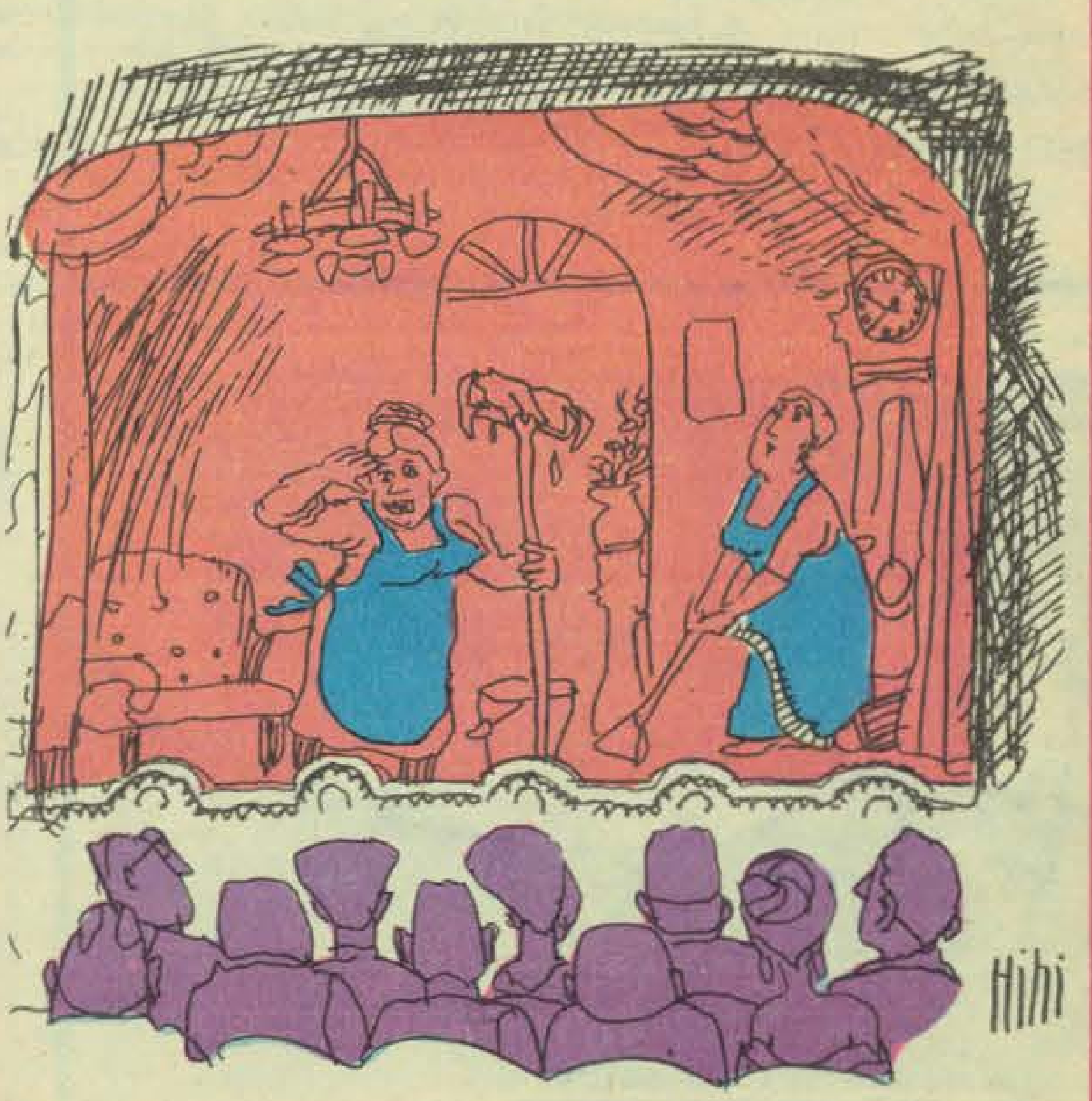

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK

– Mondd, hogy tudtál ilyen művészien lefogyni?

TÚLBIZTOSÍTOTT SZÍNHÁZ

– Nézze már, Vilmácska, ez ilyenkor is tele van nézőkkel!...

– Ki tette azt a közérdekű bejelentést a népi ellenőrzésnél?!

– Elsiettük a fejlődésünket, mire a jó dolgokat feltalálják, mi már régen kihaltunk.